

వక్త

సంస్కర్త

గ్రంథకర్త

'స్త్రీ స్వేచ్ఛ' సంపాదకులు
స్త్రీ విమోచన కార్యకర్త
హేతువాద ప్రచారకులు
మానవవాద ప్రబోధకులు

సామాజిక విప్లవ దీక్షాపరులు
అనేక సంస్థల నిర్వాహకులు

రచన

మల్లాది సుబ్బమ్మ

మల్లాది పబ్లికేషన్స్
9. ఎం. ఐ. జి. హెచ్. కాలనీ, మెహిదీపట్నం
హైదరాబాద్ – 500 028

వికాస కేంద్రంలో సంస్థలు

1. మహిళాభ్యుదయ సంస్థ : మహిళలో జాగృతి, చైతన్యం కలిగించి వారి వ్యక్తి వికాసాభివృద్ధికి మార్గదర్శకత్వంవహిస్తుంది.

2. గ్రామిక మహిళాసేవ : బడుగువర్గాల స్త్రీలకు ఆర్థికంగా యథోచిత సహాయాన్ని అందిస్తుంది ఈ సంస్థ.

3. కుటుంబ సలహాకేంద్రం : జీవిత సుడిగుండంలో మునిగి పోయి సమస్యల విషవలయంలో చిక్కుకుని మానసిక క్షోభకు గురియై ఆత్మహత్యే శరణ్యంఅనుకొన్న వారు, నిరాశా, నిస్పృహలకు లోనైన వారు ఈ కేంద్రానికి వస్తుంటారు.

4. సుబ్బమ్మ షెల్టరు : బ్రతుకు భారమై నిలువనీడ లేక, నా అన్నవారు ఆదుకోక దారితెన్నూలేక వచ్చే స్త్రీలకు తాత్కాలిక ఆశ్రయం, మానసిక స్థయిర్యం కల్పించడం కోసం ఈ షెల్టరు స్థాపించబడింది.

5. అభ్యుదయ వివాహవేదిక : వరకట్న రహిత, కుల ప్రసక్తి లేని, మతతంతులేని వివాహాలు ఈ వేదికలో జరుగుతూవుంటాయి.

6. స్త్రీ విమోచన : శిక్షణా తరగతులు, అధ్యయన తరగతులు, చర్చావేదికలు, కరపత్రాల ప్రచురణ ఈ కేంద్రం ముఖ్య కార్యక్రమాలు

7, స్త్రీ స్వేచ్ఛ ; స్త్రీల సమస్యలు, స్థితిగతులు, విషాదగాథలు ప్రచురిస్తుంది ఈ మాసపత్రిక.

8. మల్లాది సుబ్బమ్మ ట్రస్టు : స్త్రీ జనాభ్యుదయానికి ఉపకరించే కార్యకలాపాల నిర్వహణకు,

9. మహిళాభ్యుదయ గ్రంథాలయం : స్త్రీ విజ్ఞానాభివృద్ధికి, వారిలో ఉత్తమ సాహిత్యాభిలాషను పెంపొందించడానికి,

10. మహిళాభ్యుదయ ట్రస్టు : గ్రామీణమహిళల విద్యా, ఆరోగ్యం ఆర్థికం వంటి సర్వతోముఖాభివృద్ధికి,

వృద్ధ మహిళాశ్రమం : వృద్ధ స్త్రీలకు ఆశ్రయం కల్పించడానికి పనిచేస్తున్నాయి.

లైంగిక విప్లవం

-: రచన :-

మల్లాది సుబ్బమ్మ

మల్లాది పబ్లికేషన్స్
9. ఎం. ఐ. జి. హెచ్. కాలనీ, మెహిదీపట్నం
హైదరాబాద్ — 500 028

లైంగిక విప్లవం

ప్రతులు 1000

ప్రచురణ - 1989

రచన : మల్లాది సుబ్బమ్మ

ప్రచురణ కర్తలు :
మల్లాది పబ్లికేషన్స్
9. ఎం. ఐ .జి. హెచ్. మెహిదీపట్నం
హైదరాబాద్ - 500028

వెల: రు. 4-00

ప్రతులకు :
మల్లాది పబ్లికేషన్స్
9. ఎం. ఐ. జి. హెచ్. మెహిదీపట్నం
హైదరాబాద్ - 500028
ఫోన్ - 35429

ముద్రణ :
"సౌజన్య ఆర్టు ప్రింటర్స్"
గాంధీనగర్, విజయవాడ-3

ముందుమాట

స్త్రీల లైంగికత ఈనాడు చర్చనీయాంశమయింది. లైంగికత అంటే కేవలం సెక్సు కాదు. కేవలం 'జెండరు' అంటే స్త్రీ పురుష భేదంవల్ల ఉద్భవించిన మనో భావం కాదు. సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక కోణాలున్నాయి. లైంగికత పరిధిలో దీనిని గురించి స్థూలంగా తెలియజేసే నిమిత్తం సాహిత్యం అవసరమవుతున్నది.

సెక్సును గురించి భావాలు మారుతున్నాయి. జెండరును గురించి అభిప్రాయాలు మరో రూపములో అవతరిస్తున్నాయి. స్త్రీల లైంగికతను గురించిన అవగాహన పెరుగుతున్నది.

జన్మ నిగ్రహ సాధనాలు విరివిగా వాడుకలోకి వచ్చాయి. స్త్రీలకు గర్భం వస్తుందనే భయాందోళనలు నశిస్తున్నాయి. అసలు స్త్రీ పురుష సంయోగంలో శృంగార స్థానాల విషయంగా ఆలోచనలలో మార్పులు వస్తున్నాయి. సెక్సుకన్న సన్నిహితత్వానికి ప్రాముఖ్యత వస్తున్నది. ఈ అవనికతో సమస్యలను చర్చించడం అవసరం.

వ్యాసాల వరుసలో వివరించిన విషయాలు పరస్పర ఆధారాలు కలవి. అయినా అధ్యయనం కోసం విడదీసి పరిశీలించటం తప్పనిసరి. స్వేచ్ఛకు బాధ్యతకు అవినాభావ సంబంధం ఉన్నది. లైంగిక స్వేచ్ఛను కుదించే అంశాలు పెక్కు ఉన్నాయి. అలాగే పెంచేవి కొన్ని తటస్థిస్తాయి. కాగా వివాహంతో స్వేచ్ఛ ఉంటుందా లేదా అనేది వివాదాస్పదం. ఆయా దంపతులను బట్టి వారి సంబంధం యొక్క తీరుతెన్నులను బట్టి స్వేచ్ఛ ఆధారపడుతుంది.

ఈ విషయాలను వీలయినంత క్లుప్తంగా అయినా విశదంగా ఈ పొత్తంలో తడవడం జరిగింది.

ఇది పాఠకులకు, స్త్రీ విమోచనోద్యమకారులకు; మహిళోద్యమకార్యకర్తలకు ఉపకరిస్తే అదే నాకు పారితోషికం.

మల్లాది సుబ్బమ్మ
రచయిత

ఇదీ వ్యాసాల వరుస

పుట

లైంగికత : సెక్స్

లైంగికత స్త్రీ పురుషుల సంయోగ(కలయికకు) సంబంధమైన భావన-సెక్సు శారీరక సంయోగ సంబంధమైనది. భిన్న లింగ స్వరూపులయిన స్త్రీ పురుషుల మధ్య ఆకర్షణ వుండటం సహజం. ఈ ఆకర్షణ పరస్పర సంయోగవాంఛగా మారుతుంది. వాంఛ తీవ్రమై ఆకాంక్ష అవుతుంది. కోరిక తీరినప్పుడు ఫలసిద్ధి లభిస్తుంది. తద్వారా స్త్రీ పురుషులు తృప్త మనస్కులు అవుతారు. వారిలో ప్రశాంతత నెలకొంటుంది.

లైంగిక కోరిక నెరవేరనప్పుడు, నెరవేరే అవకాశం లేనప్పుడు వ్యక్తి తీవ్ర మానసిక సంక్షోభానికి గురికావచ్చు. అంతేకాక శారీరక ఉద్రిక్తతకు లోను కావటం కూడా జరుగుతుంది.

లింగ భేదమువల్ల మానవజాతిలో కలిగే లైంగిక ప్రేరణలు లైంగికతలో ఒక భాగం. ప్రేరణ లేకుండా లైంగికతను ఊహించడం సాధ్యమా? అనే ప్రశ్న ఉదయిస్తున్నది. దేహంలో కొన్ని హార్మోనుల పరిస్థితినిబట్టి లైంగిక ప్రేరణ లేక లైంగిక నిరుత్సాహం సంభవిస్తాయి. సెక్సు జంతుధర్మంగా ప్రారంభమయినా మానవజాతిలో అది మానవమస్తిష్కంలో మెరిసే భావజాలానికిలోనయి వుంటుంది. తతిమ్మా జంతుజాలానికి మానవజాతికి వున్న తేడా ఈ సందర్భలోనే ప్రస్ఫుటమవుతుంది. జంతువులలో లైంగికప్రేరణ, లైంగికవాంఛా ఇవి రుతుధర్మాన్ని అనుసరించి వుంటాయి. కేవలం వాసన ప్రేరితంగా జీవం యొక్క పునరుత్పత్తికి దోహదం చేసేవిగా వుంటాయి. కాని మానవజాతి పరిస్థితి వేరు. విజ్ఞానం వెల్లివిరిసిన ఈ కాలంలో జ్ఞానసంచయం దినదినాభివృద్ధి చెందుతున్న ఈ యుగంలో దేహధర్మం మనోధర్మానికి లోబడి వుంటుంది. అందువల్ల మానవ జీవితంలో సెక్సు ప్రముఖపాత్ర వహిస్తున్నా మానవ వ్యక్తి జీవిత విధానం ఏకైక నిర్ణాయక శక్తిగాలేదు. నిర్ణాయకాంశాలలో అది ఒకటి మాత్రమే.

జీవ పునరోత్పత్తికి, లైంగిక ఫలసిద్ధికి ఇంతవరకూ వున్న ముడి విడిపోయింది. అందుచేత జీవ పునరోత్పత్తికి అవకాశంలేని సమయంలో కూడా లైంగిక ఫలసిద్ధి పొందటానికి వీలు అవుతుంది.

కాలం మారుతున్నది. నూతన అంశాలు మానవుని దృష్టికివస్తున్నాయి. భిన్న లింగ వ్యక్తితో సంయోగం లేకుండా మనిషి–స్త్రీ కాని పురుషుడు కాని లైంగికతను సార్థకంగా అనుభవించడానికి, పొందటానికి అవకాశాలు పెరుగు

తున్నాయి. ఒకనాడు [లైంగికతకు] సంకేతస్థానాలయిన శారీరక అవయవాలు ఈనాడు తమ ప్రాముఖ్యతను కోల్పోయాయి. అందుచేత ప్రతి వ్యక్తీ తనకు తానుగా లైంగికతను తృప్తిగా పొందగల పరిస్థితి ఏర్పడింది. దీంతో దాంపత్యం, వైవాహిక జీవితం, నీతి అవినీతుల స్వరూప స్వభావాలు సంపూర్ణంగా మారిపో తున్నాయి.

అయితే మానవులు జంతు సంస్కారాన్ని అధిగమించ లేనంతకాలం లైంగికత తన ప్రాధాన్యతను కోల్పోదు. అంటే మానవజాతి ఇప్పుడున్న పరిస్థితులలో వున్నంతకాలం లైంగికత బలీయమైన పాత్రను నిర్వహిస్తుందనే మాట పచ్చి నిజం. కాగా మానవుడు అధిమానవుడయినప్పుడు (Supper man) మానవజాతి మనోవికాసం మూడు పువ్వులూ ఆరు కాయలుగా పరిఢవిల్లుతున్నప్పుడు సర్వ సామాన్యంగా మనం అర్థం చేసుకునే లైంగికత మటుమాయమవుతుంది. మానవులు పరస్పర సన్నిహితత్వాన్ని అభిలషిస్తారు, కాంక్షిస్తారు. దానికోసం ఆరాటపడతారు తపన పడతారు. ఈ పరిణామాన్ని విజ్ఞులు ఊహించగలుగుతున్నారు. అనతి కాలంలోనే అంటే ఒక శతాబ్దంలోపే భారతదేశంలోని మానవాళి ఈ స్థితికి చేరుకుంటుందనటంలో అతిశయోక్తి లేదు.

లైంగికత: చారిత్రక దృక్పథం

వేద కాలంలో ఆనాటి జ్ఞానులుగా వున్న పురుషులు ఆనందోపాసన చేశారు. వారు జీవితంలో సంతోషాన్ని, సంతృప్తిని కలిగించే దేనినీ తిరస్కరించలేదు. క్రమంగా వావి వరుసలు లేని జంట కలయికలు పోయి అష్టవిధ వివాహాలు, దశ రూపక సంతానాలు వెలిశాయి. మానవజాతి కొనసాగటానికి, జీవ పునరోత్పత్తికి స్త్రీ పురుషుల సంయోగం వినా ఆనాడు మార్గాంతరం కనిపించలేదు. సంతానాన్ని కనగలిగిన స్త్రీ శక్తిని చూచి అబ్బురపడి స్త్రీని శక్తి స్వరూపిణిగా మంత్రగత్తెగా వూహించి భావించిన పురుషజాతి క్రమేపి సృష్టి క్రమంలో తన పాత్రను తెలుసు కోగలిగింది. తత్ఫలితంగా కేవలం ఒక స్త్రీయేగాక జీవ పునరోత్పత్తికి స్త్రీ పురుషులిద్దరూ కారణభూతులు అనే భావం బలపడింది. స్త్రీ పురుషుల శుక్లశోణితాల సంయోగ ఫలితంగా జీవ సృష్టి సాగుతున్నదని తెలిసింది.

క్రీస్తు తర్వాత ఒకటవ శతాబ్ది నాటికి వృద్ధి చెందిన సెక్స్ సంబంధ

శాస్త్రాలను గమనిస్తే స్త్రీ పురుషులిద్దరిలో లైంగికత సమపాళ్ళలో చోటు చేసుకున్న దని తెలిసింది. వాత్స్యాయన కామసూత్రాలు, కొక్కోకాది గ్రంధాలు ఈ అంశాన్ని స్పష్టీకరించాయి.

కాలచక్ర గమనం సాగుతున్న కొలదీ సమాజంలో పురుషజాతి ఆధిపత్యం ఏర్పడింది. స్త్రీ యొక్క వ్యక్తిత్వం, ఆమె రసానుభూతి, శక్తి కించపరచబడి నాయి. స్త్రీ లైంగికత పురుషుని లైంగికతతో విలీనమైంది. పురుషుడే కర్త. అతడే యజమాని. అతడే సర్వాధికారి. అతని తృప్తియే మానవజాతి పరమావధి అనే భావం ధృవ పడింది. పురుషుడు చైతన్యమూర్తి. స్త్రీ జడం. పురుషుడు కదలి కది లించే వాడు. స్త్రీ కదలింపబడేది. పురుషుడు ఈశ్వరుడు. స్త్రీ ప్రకృతి. ఇవీ ఆనాటి భావాలు.

ప్రబంధయుగం అవతరించింది. క్రీ. శ. 14, 15, 16 శతాబ్దాలలో స్త్రీ లైంగికతను గుర్తించారు కాని అది పురుషుని లైంగికతకు దోహదకారి మాత్రమే. స్త్రీ లైంగికతకు ద్వితీయ స్థానం వచ్చింది. పురుషుని లైంగికతదే ప్రథమస్థానం. జీవ పునరుత్పత్తి క్రమంలో స్త్రీ ఎక్కువ కాలాన్ని, శ్రమనూ వినియోగించినా ఒక్క క్షణం మాత్రమే పాత్రధారి అయిన పురుషుడు తనకు తానే పెద్దపీట వేసు కున్నాడు. ఒక రంగంలో తన అగ్రస్థానాన్ని స్థాపించుకున్న అతడు తతిమ్మా రంగాలలో కూడా అంటే లైంగికత విషయంలో కూడా ఆధిపత్యాన్ని వహించాడు. స్త్రీని కేవలం తన భోగలాలసత్వానికి సాధనంగా చేసుకున్నాడు. తనలాగే శరీర నిర్మాణం, మెదడు, మనస్సు, ఆలోచన, బుద్ధికలిగివున్న స్త్రీని వ్యక్తిగా పరిగణించ దలచలేదు. అథవా ఒకవేళ గుర్తించవలసి వచ్చినా ప్రాణం ఉన్న తన పని ముట్టుగా అంటే పనికత్తెగా ఆమె విషయంలో వ్యవహరించాడు.

కాలం దొర్లింది. 19వ శతాబ్దం చివరలో, 20 శతాబ్దం మొదట్లో మహిళో ద్యమాలు వెల్లివిరిశాయి. స్త్రీలు తమ వ్యక్తిత్వాన్ని చాటనారంభించారు. వయోజన స్త్రీలకు వోటు హక్కు వచ్చింది. అధికార చట్టంలో మార్పులు త్వరితగతిని రాసా గాయి. విప్లవ పవనాలు వీచనారంభించాయి. జన్మనిగ్రహ సాధనాలను స్త్రీలు ఆద రించటం మొదలుపెట్టారు. దాంతో స్త్రీల ప్రతిపత్తి పెరిగింది. ఈ మహోద్యమానికి అడ్డుకట్ట వేయదలచిన సనాతన సాంప్రదాయశక్తులు వీగిపోయాయి. విప్లవాలలో స్త్రీలు విరివిగా పాల్గొన్నారు. దాంతో వారిలో స్వేచ్ఛాసక్తి పెరిగింది. సామాజిక,

ఆర్థిక, రాజకీయరంగాలలో స్త్రీలు పురోగమించారు. కానిస్త్రీల లైంగికత విషయంగా బహుళంగా మార్పు జరగలేదు.

20 శతాబ్దపు చివరలో గట్టిగా చెప్పాలంటే 1975 మహిళా సంవత్సరం తర్వాత పరిస్థితిలో గుణాత్మకమైన మార్పు వచ్చింది. స్త్రీలు లజ్జా బిడియాలను గాలికి వదలి తమ లైంగికతనుగురించి ప్రత్యేకంగా, కూలంకషంగా అధ్యయనాలు సాగించడం జరిగింది. తరతరాల పాతకాలపు భావాలను త్రోసిరాజన్నారు స్త్రీలు. స్త్రీ పురుషుల లైంగికతల ప్రదర్శన స్థానాలను గురించి విశేషమైన సమాచారం లభించింది. పురుషుని సాయం లేకుండా, స్త్రీ పురుష సంయోగావశ్యకత లేకుండా స్త్రీ లైంగిక తృప్తిని పొందగల స్థితి ఉదయించింది. స్వలింగ సంపర్కంపైగల అపోహలు పటాపంచలయినాయి. సంతానప్రాప్తికి, స్త్రీ పురుషుల సన్నిహితత్వాన్కి సంబంధం సడలింది. మానవ స్వభావపు లోతులు తరచి చూడటం సంభవించింది. స్త్రీల లైంగికస్వేచ్ఛ వాస్తవ పరిధిలో నడయాడసాగింది. పురుషాధిపత్య భావనలు బదాబదలు కాసాగాయి. ఇది బ్రహ్మాండమైన పరిణామం.

21వ శతాబ్దం నాటికి ఇంకా ఎంతో గొప్పమార్పులు రానున్నాయి. స్త్రీ పురుషుల లైంగికత సమస్థితితో అవగాహన చేసుకునే పరిస్థితి వస్తుంది.

స్వేచ్ఛ : బాధ్యత

స్త్రీల లైంగికతను గురించి ఆలోచించేటపుడు స్త్రీల లైంగికతను గురించి నిర్ధారించటం, ఆ లైంగికత పరిఢవిల్లటానికి అవసరమైన వాతావరణం గురించి చర్చించడం అవశ్యం జరగవలసిన పని.

మున్ముందుగా స్వేచ్ఛయొక్క స్వరూపాన్ని గురించి, స్వేచ్ఛకు బాధ్యతకు కున్న పరస్పర సంబంధాన్ని గురించి విచారించడం తప్పనిసరి.

స్వేచ్ఛ అంటే స్వ+ఇచ్ఛ అని కదా అర్థం. తన ఇచ్ఛ వచ్చిన దానిని, ఇష్టపడినరీతితో అనుభవించగలగటం స్వేచ్ఛ. అయితే మానవ వ్యక్తి వంటరిగా జీవించడం లేదు. సమాజంలో మనుగడ సాగిస్తున్నాడు. అదీ అతనికి పశుపక్ష్యాదులనుండి సంక్రమించిన వారసత్వ విధానమే. సమాజంలో బతికే మనిషి సమాజాన్ని తనకు అనుగుణంగా మార్చుకోగలగాలి. లేదా సామాజిక నియమాలకు తల ఒగ్గి జీవించాలి. రెండూ వీలుకాకపోతే తనువు చాలించాలి. ఇదీ వాస్తవ పరిస్థితి.

ఎప్పుడయితే మానవ వ్యక్తి సమాజంలో సంచరించడం జరుగుతున్నదో అపుడు సమాజంలో అందరికీ స్వేచ్ఛగా సంచరించే హక్కు వున్నదని గమనించాలి. ఎవరికీ నిర్నిబంధమైన పరమమైన స్వేచ్ఛ ఉండటానికి అవకాశం లేదు. ఒకరి స్వేచ్ఛ తతిమ్మావారి స్వేచ్ఛకు అడ్డు రాకూడదు. అంటే వ్యక్తికి సమాజంలోని తదితరుల యెడ బాధ్యత ఏర్పడుతుంది. అంటే తన స్వేచ్ఛకూ ఇతరుల స్వేచ్ఛకూ సమన్వయం చేసుకోవాల్సి వుంటుంది. స్వేచ్ఛా, బాధ్యత ఒక నాణానికి బొమ్మా బొరుసూ లాంటివి. అని పరస్పర ఆధారితాలు. స్వేచ్ఛలేని బాధ్యత లేదు, బాధ్యతలేని స్వేచ్ఛ వుండదు.

స్వేచ్ఛను, బాధ్యతను గుర్తించిన తరువాత, వాటి పరస్పర సంబంధాన్ని గమనించిన తదుపరి లైంగికత సందర్భంగా ఈ భావాల ప్రభావం ఎలా వుంటుందనేది విచారణీయాంశం.

ఇప్పుడున్న పురుషాధిక్య సమాజంలో పురుషుని లైంగికతకు స్వేచ్ఛ కావాలని ప్రబోధం చేయాల్సిన అవసరం లేదు. కాగా స్త్రీయొక్క లైంగికత విషయం మాత్రమే ముచ్చటించాల్సి వుంటుంది.

వివాహబంధంలో స్త్రీ లైంగికతకు స్వేచ్ఛ వుండాలా లేక అది ఆమె బాధ్యతవల్ల నియంత్రణం అవుతుందా అనేది రంగం మీదికి వచ్చిన ప్రశ్న- వైవాహిక జీవితం పురుష ప్రాధాన్యంగా సాగుతున్న సమయంలో స్త్రీ లైంగికతను చిదిమివేయటం జరిగింది. సంతానాన్ని కనే సందర్భంగా, పెంచి పోషించే విషయంగా ఆమె బాధ్యత పేర ఆమె లైంగికతపై ఆంక్షలు విధించబడ్డాయి, సంతాన ప్రాప్తికి, దాంపత్య జీవితానికి పూర్వం వుండే సందంధం విడిపోవడంతో నూతనాంశాలు రంగప్రవేశం చేశాయి. తన సంతానం యొక్క శ్రేయస్సుకు, మానసిక వికాసానికి, అభ్యుదయానికి అడ్డురాని రీతితో ఆమె లైంగికత స్వేచ్ఛగా వికసించవచ్చునా? అలాగే వివాహ సమయాన, దాంపత్య జీవితపు ప్రారంభవేళ స్త్రీ పురుషులు ఇరువురు చేసిన, చేసుకున్న ఒడంబడికలకుభిన్నంగా స్త్రీ సంచరించవచ్చునా? కుటుంబంలోని పురుషుడు తనను నిరాదరణ చేసినప్పుడు, స్త్రీ తన లైంగికతకు అనుభవరూపం ఇవ్వటం సబబా? ఇలాంటి ప్రశ్నలు అనేకం ఉదయిస్తాయి. వీటికి జవాబు ఇవ్వటంలో పురుష ప్రాధాన్య సమాజాన్ని సమర్థించే స్త్రీ పురుషులకు ఏ విధమైన సంకోచమూ, సందేహమూ వుండవు. స్త్రీని పూర్వంలాగానే శృంఖలాబద్ధం

గానే వుండాలని వారి సంకల్పం, వారి ఆశయం కూడాను. అలాంటి వారిని గురించి స్త్రీ విమోచన వాదులు పట్టించుకోనవసరం లేదు; కాగా స్త్రీ స్వేచ్ఛావాదుల విషయంలోనే జాగరూకతతో కూడిన చర్చ ఆవశ్యకమవుతుంది.

స్త్రీ మానవి. కనుక ఆమెకు మానవ హక్కులను పురుషులతో సమానంగా అనుభవించగల హక్కు వుంది. దాంపత్య జీవితరంగంలో కూడా ఆమె హక్కులను, ఆమె స్వేచ్ఛను ఎవరూ కాదనరాదు; కాదనవీలులేదు. సమాజంలో మానవులు మనుగడ సాగిస్తున్నా మానవులు సామాజిక వ్యక్తులని గ్రహించవలసి యున్నది. ప్రథమంగా మానవుడు లేక మానవి ఒక వ్యక్తి. అతనికోసం లేక ఆమె కోసమే సమాజం ఉద్దేశింపబడింది. కనుక స్త్రీ వ్యక్తిగా వున్న స్వేచ్ఛను గురించి తర్కవితర్కాలు సాగించటం అత్యవసరం.

ఎప్పుడయితే నిర్నిబంధమైన స్వేచ్ఛ, లేక అపరిమితమైన స్వేచ్ఛ ఉండజాలదని భావించామో ఏ మేరకు స్వేచ్ఛ వుండాలనేది ఆయా పరిస్థితులపై ఆధారపడుతుంది. దేశ కాల పాత్రలనుబట్టి పరిస్థితులు వేరువేరుగా వుంటాయి. పిడుగుకు బియ్యానికి ఒకే మంత్రం పనికిరాదు. కనుక పరిస్థితుల విశ్లేషణనుబట్టి స్త్రీ పురుషుల స్వేచ్ఛా ప్రవర్తనపై నియంత్రణాంశాలు వుంటాయి. ఉదాహరణకు మూడు నెలల పసికూనను కలిగియున్న స్త్రీ భర్తను కోల్పోతుంది అనుకోండి. అతడు మరణించి వుండవచ్చు, లేక ఆమెను విడనాడి వెళ్ళిపోయి వుండవచ్చును. ఈ పరిస్థితిలో స్త్రీ కేవలం తన లైంగికతకు వికాసం కలుగజేసే పరిస్థితిని గురించి ఆలోచించాలా లేక సంతానపు శ్రేయస్సును గమనించి తను స్వార్థ త్యాగం చేయాలా? ఒక వైఖరి కేవలం స్వేచ్ఛకు సంబంధించినది. మరియొక దృక్పథం కేవలం బాధ్యత వల్ల ఉత్పన్నమయినది. ఇక్కడే సమన్వయ దృష్టి అవసరం. ఆమె బిడ్డను తన బిడ్డగా చూచుకొని ఆదరించగల పురుషుడు తటస్థించేవరకు ఆమె దాంపత్య జీవిత విషయం ఆలోచించటం ధర్మంకాదు. మరియొకకేసు తీసుకుందాం ఆమె నవ జవ్వని. భర్త మరణించాడు. పిల్లలు లేరు. ఆమె భర్తను తలుచుకుంటూ మోడుగా జీవించాలా లేక అనుకూలవంతుడు, ఆమెను ఆదరించి ప్రేమించి, గౌరవించగల పురుషుడు తటస్థించినపుడు ఆమె తన జీవితంలో మరొక వసంతాన్ని వెలయించుకోవాలా? ఇక్కడ కూడా ఒక అంశం అనుసరణీయం అవుతుంది. ఆమె భర్త స్మృతిలో ఆమెకు ఆనందం, బలం, జీవనశక్తి కలుగుతున్నాయా లేక

కొంగ్రొత్త జీవితం కోసం అర్రులు చాస్తున్నదా? ఇది కీలక ప్రశ్న. రెండో సందర్భంలో ఆమె మరియొక పురుషుని ద్వారా తన లైంగికతను వికసింప చేసుకుంటే ఆమె ప్రవర్తన దోష భూయిష్టంకాదు. ఇలా స్వేచ్ఛను, బాధ్యతను గుర్తెరిగి స్త్రీ పురుషులు అందులో ముఖ్యంగా స్త్రీలు సంచరించటం అవశ్యకర్తవ్యం.

నీతి : లైంగిక స్వేచ్ఛ

ఈ విషయాన్ని స్త్రీల పరంగా చర్చించటమే ఈ వ్యాసపు ముఖ్యోద్దేశ్యం.

లైంగిక స్వేచ్ఛ అంటే స్త్రీ తనకు నచ్చిన పురుషునితో లైంగిక సంపర్కం నెలకొల్పుకునే అవకాశం కలిగి ఉండటం అని మనం తేలికగా అర్థం చేసుకోగలం.

నీతి అంటే పలు భేదాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. నీతి శాశ్వతమని కొందరు సాపేక్షమని మార్పు చెందుతుందని మరికొందరు వాదిస్తున్నారు. నీతి దైవ ప్రతిపాదితమని కొందరు అభిప్రాయపడుతుంటే అది దేశ కాల పాత్రలనుబట్టి మానవులు నిర్ణయించుకునేదని ఇంకా కొందరు ప్రకటిస్తున్నారు. నైతిక సూత్రాలను ఉపయోగ వాద సిద్ధాంతాన్నిబట్టి (UTILITARIANISM) నిర్ధారించాలని ఒకవర్గం అంటూ ఉంటే అలా కాదు హేతుబద్ధమైన నీతి(RATIONAL MORALITY) అవశ్యకమని మరో వర్గం ప్రచారం చేస్తున్నది. ఇలా భిన్న భిన్న దృక్పథాలు, వైఖరులు, ఆలోచనారీతులు సాంస్కృతిక రంగంలో సహజీవనం చేస్తున్నాయి. దీనితో ఏది నీతి, ఏది అవినీతి, దీనికి గీటురాళ్లు ఏమిటి అనే మీమాంస మనముందు నిల్చింది.

మానవులు సామాజిక జీవులు, కలసి జీవించవలసినవారు; అలా జీవిస్తున్నవారు. ఒక వ్యక్తికి మరియొక వ్యక్తికి లేక తదితర వ్యక్తులకు ఉన్న సంబంధాన్ని నిర్ణయించేదీ నీతి. మనం జీవించే సమాజంలో కొన్ని నియమాలు ఉన్నాయి. సమాజం అడ్డదిడ్డంగా ఉండే వ్యవస్థకాదు. దానిని కొన్ని నియమాలు నియంత్రణం చేస్తున్నాయి. అవి మంచివా. చెడ్డవా లేక యుక్తమా, అయుక్తమా అనేది వేరే విషయం. కనుక సమాజాన్ని నియంత్రణం చేసే నియమాలకు ఆద్యంతాలు వుంటాయి. ఒక పరిస్థితిలో అవి అవసరమవుతాయి. మరో పరిస్థితిలో అవి నిరుపయోగమవుతాయి. నియమాల వెనుక కొన్ని సూత్రాలు ఉండక తప్పదు. ఆ సూత్రాలు కూడా దేశ కాల పాత్రలను బట్టి మారతాయి. అయితే ఆ సూత్రాలను

నిర్దేశించే మానవ నైజం ఉంటుంది. ఆ మానవ నైజం మానవ విలువలను ప్రతిపాదిస్తుంది. ప్రేమ, కరుణ, స్నేహం, విశ్వాసం ఇలాంటివి మానవ స్వభావ సంబంధితాలు. ప్రేమ అనేక రూపాలు ధరిస్తుంది. పెద్దలయెడ గౌరవము, పిన్నలయెడ వాత్సల్యం, భార్యయెడ, ప్రియురాలి పట్ల అనురాగం, ఇవన్నీ ప్రేమ రూపాంతరాలు. ఇవి మారేవి కావు. వీటిని శాశ్వత విలువలంటాము. వీటి రూపాలు మారవచ్చు కాని వీటి స్వభావం మారదు. అంటే నైతిక విలువలు మారవు. నైతిక సూత్రాలు మాత్రం కాలధర్మాన్ని బట్టి మార్పుకు లోనవుతాయి. ఈ పచ్చి నిజాన్ని గమనించక కొందరు నీతి మారుతుందంటారు. అది పొరపాటు. నీతిని, నైతిక సూత్రాలను కలగల్పుచేసి మాట్లాడటం అవివేకం.

పై చర్చ వలన కొంతగా కొంత నీతియొక్క స్వరూప స్వభావాల వివరణ మనకు లభించింది. ఇప్పుడు సూటిగా ప్రస్తుతాంశ చర్చలోకి వద్దాం.

స్త్రీ లైంగిక స్వేచ్ఛ ఎప్పుడు నీతివంతమవుతుంది? ఎప్పుడు అవినీతి కరమవుతుంది?

వేల సంవత్సరాలనుండి పురుషాధిక్య సమాజం విలయతాండవం చేస్తున్నది. స్త్రీ యొక్క తను ధన మనః ప్రాణాలమీద పురుషుడు ఏ రూపంలో కూడా తండ్రిగా, భర్తగా, తనయుడిగా, సోదరుడుగా- అధికారం చలాయించడం మానలేదు. ఆమెకు తనదంటూ ఏమీ లేకుండా పోయింది. ఇప్పుడు ఆమెకు కొంతగా కొంత రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం లభిస్తున్నది. ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం కోసం ఆమె అర్రులు చాస్తున్నది. సామాజిక స్వేచ్ఛ ఆమెకు కరువయింది. కుటుంబంలో ఆమె గొడ్డు చాకిరీ చేస్తున్నది. 'లైంగిక స్వేచ్ఛ' అనేది ఆమె కలలో కూడా ఊహించలేని అంశం. ఆమె జీవిత ధ్యేయం వివాహం. ఆమె జీవిత పరమార్థం భర్తకు సంతానాన్ని ప్రసాదించడం. ఆమె ధర్మం భర్తకు శారీరక సుఖాన్ని, అతడు కోరినపుడు అందించటం. పాతివ్రత్యం ఆమెకు ఆభరణం? వైధవ్యాన్ని పాటించటం ఆమె విధ్యుక్తధర్మం. ఇవీ ఆమెకు చిన్ననాటి నుండి ప్రబోధించబడిన నీతి సూత్రాలు. దీంతో ఆమె వ్యక్తిత్వం మటుమాయమయింది. ఆమె అస్తిత్వానికి విలువ లేకుండా పోయింది. ఆమె మానవ వ్యక్తిగా మిగలలేదు, వ్యక్తి కాని మనిషికి స్వేచ్ఛకోరే హక్కు ఎక్కడిది?

వైవాహిక జీవితంలో కూడ ఆమెకు లైంగిక స్వేచ్ఛ లేదు. ఆమె తన

లైంగికతను ప్రదర్శిస్తే ఆమెకు 'స్వైరిణి' అనే బిరుదును ప్రసాదిస్తుంది పురుషాధిపత్యానికి లోనయిన సమాజం. తన లైంగిక వాంఛను భర్తకు సహితం తెలియపర్చటానికి ఆమె సంకోచిస్తుంది. లజ్జ స్త్రీకి ఆభరణమట. బిడియం ఆమెకు పెట్టని సొమ్మట. ఇవి రెండూ ఆమెకు అడ్డుగానిలుస్తాయి, ఇంకెక్కడి స్వేచ్ఛ !

బలవంతపు కన్యాత్వం, బలవంతపు వైధవ్యం ఆమెకు సమాజం పెట్టే శాపాలు. తండ్రి తగిన వరకట్నం ఇచ్చి తనకు పెళ్ళి చేయలేకపోతే ఆమె వృద్ధకన్యగా మిగిలిపోవలసిందే. పసికూనకు పెళ్ళి చేసినా భర్త మరణిస్తే ఆమెకు బలవంతపు వైధవ్యం తప్పదు. (1856లో విధవా పునర్వివాహ శాసనం వచ్చినా ఇప్పటికీ వితంతువులను వివాహమాడటానికి యువకులు ముందుకు రావటంలేదు.) మరి ఆమె లైంగిక స్వేచ్ఛ ఏమయినట్లు?

వైవాహిక జీవితంలోకి అడుగుపెట్టిన ముద్దరాలిని భర్త నిరాదరణ చేస్తే పరవనితాసక్తుడయి ఆమెను ఇక్కట్లు పాలుచేస్తే, ఆమెను కేవలం సంతానం కనే యంత్రంగా లేక తన కామ తృప్తి సాధనంగా వాడితే ఆమెను మానవిగా అభిమానించి గౌరవించకపోతే, ఆమెను వ్యక్తిగా గుర్తించకపోతే ఇల్లాలి పరిస్థితి ఏమిటి? ఆమెకు కేవలం బాధ్యతలే మిగులుతాయా? ఆమె లైంగిక స్వేచ్ఛ ఏమి కావాలి? ఆమెకు సానుభూతి చూపిన పరపురుషునికి ఆమె సన్నిహితురాలయితే ఆ క్రమంలో ఆమెకు అతనితో లైంగిక సంబంధం ఏర్పడితే అది ఆమె దోషమా? అది ఆమె అవినీతియా ? ఈ ప్రశ్నకు సూటిగా సక్రమంగా సమాధానం చెప్పగల ధైర్యం స్త్రీ పురుషులకు ఉన్న నాడు సమాజం బాగుపడుతుంది.

భర్త నపుంసకుడయితే, అశక్తుడయితే, వికలాంగుడయితే అతనిని విడనాడకుండా అతనిని సానుభూతితో పోషిస్తు మరియొక పురుషునితో లైంగిక సన్నిహితత్వాన్ని నెలకొల్పుకున్న స్త్రీ దుష్టురాలా ?

సమాజంలోని దుష్ట పురుషుల వల్లకాని, కుటుంబంలోని మేకవన్నె పులులయిన దగ్గర బంధువులైన పురుషులవల్ల కాని కన్యాత్వాన్ని లేక సతీత్వాన్ని కోల్పోయిన యువతులను తల్లిదండ్రులు, భర్తలు పరిత్యజిస్తే ఆ స్త్రీ గతి ఏమిటి ? వారు చేసిన "పాపం" ఏమిటి ? వారి తప్పిదం ఏమిటి ? అలాంటి వారిని 'చెడిపోయిన వారని', 'పతితులని' 'భ్రష్టలని' నామకరణం చేసి వారిని సంఘ బహిష్కృతులను చేస్తె వారు ఏదో ఒక పురుషుని పంచన చేరి జీవనయాత్ర సాగిస్తూ ఆ పురుషునితో

లైంగిక సంపర్కం నేరపుతుంటే ఆమె అవినీతి పరురాలవుతుందా ? అలాకాక ఆమెను సమాజం కాలి క్రింద పడిన పువ్వును నలిపి వేసినట్లు నలిపివేస్తే కేవలం బ్రతుకు తెరువు నిమిత్తం ఆమె పడుపు వృత్తిని ఆశ్రయిస్తే ఆమె "కులట" అవుతుందా ?

ఇలా ఎన్నో సందర్భాలను. సన్నివేశాలను ఉటంకించ వచ్చును. ఇవన్నీ మనకు ఏమి తెలియజేస్తున్నాయి ? స్త్రీల లైంగిక స్వేచ్ఛను సమాజం అసలు గుర్తించదు. అథవా కొన్ని పరిస్థితులలో అంటే పురుషునికి ఆనందాన్నందించే నిమిత్తం గుర్తించినా దానిని ఆమెఇష్టపూర్వకంగా తనకొరకు అనుభవించటానికి అవకాశం ఇవ్వదు. ఇదీ సమాజపు ధోరణి. పురుషాధిపత్య సమాజం సాగినంత కాలం స్త్రీలకు ఏ స్వేచ్ఛా లభించదు; లైంగిక స్వేచ్ఛ అసలే అందుబాటులో ఉండదు. ఈ పచ్చి నిజాన్ని స్త్రీలు ఎంత త్వరగా గుర్తిస్తే అంత మంచిది.

స్త్రీలు : వివాహము, లైంగిక స్వేచ్ఛ

వివాహం, దాని పుట్టుక, చారిత్రక పరిణామం గమనిస్తే వివాహం కేవలం సామాజికాంశంగానూ, సంతాన సంరక్షణకోసమూ ఏర్పడినట్లు తోస్తుంది. స్త్రీ పురుషుల మధ్య అనురాగం, భావసాదృశము, కనీసం ఒకరి భావాలపై మరియొకరి ఆత్మీయత ఆదర గౌరవాభిమానాలు, తద్వారా వాంఛించే సన్నిహితత్వం ఈనాటి వైవాహిక వ్యవస్థలో మృగ్యమయింది. గృహ నిర్వాహణ, సంతానపోషణ, ఆస్థి పెంపుదల, సతీపతులు తమ సెక్సు వాంఛలను తీర్చుకోవటము మాత్రం, దాంపత్య జీవితంలో చోటుచేసుకుంటున్నాయి. అంటే కేవలము సన్నిహితత్వానికిగాని లేక లైంగికతకుగాని పెద్దగా ప్రముఖ స్థానం లేకుండా పోయింది. ఈ రెండూకాకుండా మిగతా అంశాలకు ప్రాధాన్యత వచ్చింది. ఇది ఈనాటి స్థితి.

అసలు స్త్రీకి లైంగిక స్వేచ్ఛ వున్నదా లేదా అనే అంశాన్ని పరిగణిస్తే స్త్రీ పురుషులు లైంగికంగా ప్రవర్తించగలరు. ఒకానొకప్పుడు, అంటే జంతుదశ నుండి అప్పుడే మానవదశలోకి వచ్చినపుడు స్త్రీ పురుషుల లైంగిక సంబంధాలకు కట్టుబాట్లు ఉండేవి కావు. క్రమంగా కొన్ని సముదాయాలకు పరిమితం కావడం, కొన్ని సముదాయాలను కాదని వేరే సముదాయాల వారితో సంబంధాలు ఏర్పరచుకోవడం జరిగింది. ఇలా కులంలోనే వివాహాలు, గోత్రాల వెలుపల వివాహాలు వెలిశాయి.

ఆరోగ్యశాస్త్ర జ్ఞానం పెరిగిన కొలదీ రక్త సంబంధీకులమధ్య సంబంధాలను నిరుత్సాహపరచటం జరిగింది. మానవజీవితంలో ఉద్వేగాలు, భావాలు ఎక్కువగా పని చేస్తాయి. దాంతో వివాహంవల్ల ఏర్పడిన బంధుత్వాలను కూడా గౌరవించడం అలవాటయింది. భార్య తల్లితో సంబంధం గర్హనీయమయింది. ఇలా వైవాహిక సంబంధాల విషయంగా విధినిషేధాలు చోటుచేసుకున్నాయి. లైంగిక సన్నిహితత్వం దంపతుల మధ్య మాత్రమే ధర్మమని పేర్కొనడంతో లైంగికస్వేచ్ఛకు పరిమితులు వచ్చాయి. అయితే ఇది పురుషాధిక్య సమాజం కావడంతో బహు భార్యాత్వం ఆదరణీయమయింది. అంతేగాక ఉంపుడుగత్తెను ఉంచుకోవటం రసికత క్రెంద చలామణీ చేయించారు స్వార్ధపరులయిన పురుషపుంగవులు. దీంతో స్త్రీల స్థితి దయనీయమయింది. ఆమెకు పాతివ్రత్యమనే సంకెళ్ళు వేయటం వలన ఆమె భర్త ఆమెను నిరాదరణ చేసినా, ఆమె తన జీవితాన్ని నిక్రృష్టంగా బాధగా గడపవసెందే తప్ప మరో గత్యంతరం లేకపోయింది. వివాహాన్ని విచ్ఛిన్నం చేయటానికి విడాకులు ఆనాడు లేవు. కనుక స్త్రీకి మార్గాంతరం ఏమిటి అనే ప్రశ్న ఉదయించింది. పలువురు స్త్రీలు పలువిధాలుగా తమ జీవితాలను సరిదిద్దుకున్నారు. ఎక్కువమంది తమ కర్మ ఇంతే అని తలపోసి పతి మొగము చూపక పోయినా ఇల్లాండ్రుగా నిలిచిపోయారు. మరికొందరు ఆత్మహత్యలకు పాల్పడ్డారు. ఇంకా కొందరు రహస్య వ్యభిచారానికి ఉపక్రమించారు. ఏ కొలదిమందో ఇల్లు వెడలి పరాయి ప్రాంతాలకు వెళ్ళి వేశ్యావృత్తిని చేపట్టారు. ఇలా వారు తమ తమ లైంగికపరమైన సమస్యలను అనేక రకాలుగా పరిష్కరించుకున్నారు.

పరిస్థితులు మారాయి. విడాకులకు అవకాశం వచ్చింది కాని అన్ని సమాజాలలోనూ దానికి గల అవకాశాలు ఒకటిగా లేవు. అందుతో మత సమాజాల పరిస్థితి మరీ విచిత్రంగా ఉంది. భారతదేశంలో క్రైస్తవుల స్థితి ఈ సందర్భంగా మరీ దారుణంగా ఉంది. హిందువులు మత ధర్మశాసనం ఈ సందర్భంగా కాస్త మెరుగ యినా దంపతులలో ఏ ఒక్కరికయినా దాంపత్య జీవితం కొనసాగించడం ఇష్టం లేకపోతే వెంటనే విడాకులు ఇచ్చే అవకాశం లేదు. అసలు స్వేచ్ఛను అన్వయం చేసుకొంటే, ఈ దేశంలోని మత ధర్మ శాసనాలు, సర్వ సామాన్య శాసనాలుకూడా లోప భూయిష్టంగా ఉన్నాయి. విడాకులు లభించడం కష్టమయినపుడు, అవి లాంఛనప్రాయంగా ఉన్నప్పుడు ఇంచుమించుగా విడాకులు లేని స్థితి కొనసాగుతుంది. పైన వివరించినవన్నీ ఇక్కడా ప్రత్యక్షమవుతాయి.

తేలికగా విడాకులు లభించే సమాజంలో కృత్రిమ సంబంధాలకు, అసహజత్వానికి, కుత్సితానికి, అన్యాయానికి తావు ఉండదు. ఇష్టంలేని దాంపత్య జీవితం నుండి భార్యాభర్తలు విడిపడతారు. అంతేకాని ఒకరికి తెలియకుండా మరొకరు ఇతరులతో లైంగిక సంబంధాలను పెట్టుకోరు. ఇది కొంతవరకు మెరుగయిన పరిస్థితి.

వివాహం వెలుపల లైంగిక సంబంధం : ఇరువురు వివాహంచేసుకునేటప్పుడు సాధారణంగా ప్రమాణాలు చేస్తారు. 'కలిమి లేములతో, కష్టసుఖాలలో ఒకరికొకరు చేదోడు వాదోడుగా ఉంటూ సహచరులుగా, స్నేహితులుగా, ప్రేయసీ ప్రియులుగా: భార్యాభర్తలుగా జీవయాత్ర సాగిద్దాము, అనే ప్రమాణం సర్వసాధారణంగా కనిపిస్తుంది. వివాహానికి వెలుపల లైంగిక సంబంధం పెట్టుకోవడం ఈ ప్రమాణాన్ని అతిక్రమించడం కాదా అనే సంశయం వస్తుంది. అంటే తన తను ధన మనః ప్రాణాలను ఒకరు మరొకరికి అర్పించుకోవాలని అర్థం స్ఫురిస్తున్నది. వాస్తవానికి భార్యాభర్తలు ఇరువురు వ్యక్తులు. వారి దేహాలు వేరు. మానసిక ప్రవృత్తులు వేరు, మనస్సులు వేరు. కాగా కొన్ని ఆకర్షణలవల్ల – అది కామం వల్ల కావచ్చు, మోహం వల్ల కలుగవచ్చు లేక ప్రేమ వల్ల ఉత్పన్నం కావచ్చు, వారు వైవాహిక బంధంలోకి జొరబడ్డారు. ఇటీవల కొన్ని దేశాలలో వివాహతంతును వదలివేసి స్త్రీ పురుషులు దంపతులుగా జీవిస్తున్నారు. దాంపత్య సంబంధంలోగాని వైవాహిక సంబంధంలోగాని సంబంధాలు మానసికంగా ఇంచుమించుగా ఒకటే. కాకపోతే వివాహం చేసుకోని దంపతులు విడిపోవటం తేలిక, దానికి తంతు అక్కర లేదు. శాసనపు ఆసరా అసలే అవసరం లేదు. ఒకరికి మరొకరిపై హక్కులు బాధ్యతలు ఉండవు. ఇంత తేడా కన్పడుతున్నా వారి ఆశలలో, ఆశయాలలో సామ్యత ఉంది. ఒకరు మరి ఒకరి యెడ విశ్వాసంతో, నమ్మకంతో నిజాయితీగా ప్రవర్తించాలని ఇరువురూ ఆశిస్తారు. వివాహం వెలుపల దాంపత్యం వెలుపల లైంగిక సంబంధాన్ని హర్షించరు. ఈ పరిస్థితిని అర్థం చేసుకోవాలి. అంటే స్త్రీ గాని పురుషుడుగాని బైటి సంబంధాలు ఆశించటం నమ్మకద్రోహమన్నమాట.

లైంగికత యొక్క స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకుంటే తప్ప ఈ సమస్యను సరిగా అవగాహన చేసుకోలేము. స్త్రీ పురుషుల సంయోగాన్ని కేవలం భార్యాభర్తలకు ఎందుకు పరిమితం చేయబడింది ? తరచి చూస్తే ఫలాని సంతానం ఫలాని

పురుషునిది అనే నిర్ధారణకోసం ఈ నియమం ఏర్పడిందని కొందరు సామాజిక శాస్త్రజ్ఞుల ఊహ. ఒకప్పుడు సంతానాన్ని ధర్మజులని, కామజులని వర్గీకరణ చేసారు. సంతానం కోసమే దాంపత్య జీవితం సాగించాలని ధర్మోపదేశాలు చేశారు. ఈనాడు జన్మ నిగ్రహ సాధనాలు ప్రజలకు అందుబాటులోకి రావడం వల్ల కుటుంబ నియంత్రణ సాధ్యమయింది. కనుక సంతానప్రాప్తి భయంలేని దాంపత్యాలు, దాంపత్య జీవితంతో సంబంధంలేని సంతాన యోగ్యత సంభవమయినాయి. ఈ పరిణామాల ఫలితంగా స్త్రీ లైంగికత ఇన్నాళ్ళుగా కట్టుదిట్టాలలో ఉండి ఇపుడు స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి కలిగి యుండటానికి అవకాశం కల్గింది. స్త్రీ కూడా మానవి, కనుక ఆమెకు కూడా ఇష్టాయిష్టాలు ఉంటాయనే భావాలు పొడచూపినయి. స్త్రీలు ధైర్యంగా బహిరంగంగా ఈనాడు తమ లైంగికతను గురించి మాట్లాడగల ధైర్యాన్ని అలవరుచుకున్నారు.

ఇటీవల స్త్రీపురుషుల సంబంధాలలో వినూత్న రీతులు వెలిశాయి. దంపతులుగా ఉంటూనే ఇరువురు ఇతరులతో లైంగిక సంబంధాలు కలిగిఉండే విధానం ఇటీవల పాశ్చాత్య సమాజంలో పుట్టి కొనసాగుతున్నది, ఈ సంబంధాలను ఒకరికి తెలియకుండా మరొకరు సాగించరు. రహస్య ప్రవర్తనను వారు నిరశిస్తున్నారు. దీనిని బహిరంగ వివాహ బంధం **(Open Marriage)** అని పిలుస్తారు. ఈ దాంపత్యాలు సాగే చిన్న చిన్న కూటములలో అసూయ ద్వేషాలు నెలకొంటాయా లేదా అనేది వివాదాంశంగా మిగిలిపోయింది. ఇదమిద్ధమని తేల్చి చెప్పగల పరిస్థితి ఇంకా రాలేదు.

మరొక అంశం గమనార్హం, దాంపత్యాన్ని కొనసాగిస్తూనే కొందరు తాత్కాలికంగా కొన్ని సందర్భాలలో కొన్ని సన్నివేశాలలో స్త్రీలుకాని పురుషులు కాని భిన్నలింగానికి చెందినవారితో సంపర్కం పెట్టుకోవడం సంభవిస్తున్నది. ఇదీ పాశ్చాత్య సమాజంలో మాత్రమే కన్పించే విషయం. ఇలా తన భర్త లేక సహచరుడు ప్రవర్తించాడని భార్యకు లేక సహచరికి, భార్యలేక సహచరి ప్రవర్తించిందని భర్తలేక సహచరునికి సాధారణంగా తెలియకపోదు. తెలిసినా వారు దాని విషయమై పెద్దగా పట్టించుకోరు. దాంపత్య జీవితానికి అవసరమైన ఆప్యాయత, అనుకూల్యత, అనురాగం, దాంపత్య ధర్మనిరతి ఏలోపం లేకుండా సాగిపోతూ ఉన్నపుడు ఈ చిన్న చిన్న సంఘటనలపై దృష్టి సారించుకొని జీవితాలను దుఃఖభాజనం చేసుకోవటం వారికి ఇష్టం ఉండదు. దీనిని 'వివాహం వెలుపల సెక్సు

అనుభవం (Extra Marital Sex) అని పేర్కొనడం కద్దు.

మరొక స్త్రీ పురుష సంబంధరీతి కొనసాగుతున్నది పాశ్చాత్య ప్రపంచంలో ఒకస్త్రీ ఒక పురుషునితో దాంపత్య జీవితము లేక వైవాహిక జీవితం సాగిస్తూనే అలాగే ఒక పురుషుడు ఒక స్త్రీతో ఉంటూనే కొంతకాలం ఆరునెలలో, సంవత్సరమో, లేక నాలుగు అయిదు సంవత్సరాలో వేరొక పురుషునితో కాని స్త్రీతో కాని ప్రేమ సంబంధం (Love Affair) నెలకొల్పుకోవటమనేది ఈ పద్ధతి. దీనిలో రహస్యం తప్పక ఉంటుంది. కాపురం చేసే వ్యక్తికి తెలియకుండా సాగుతుంది ఈ వ్యవహారమంతా. అందువలన అనేక చిక్కులు, ఇబ్బందులు కల్గుతాయి. ఒకే సమయంలో, కాపురం చేస్తున్న వ్యక్తిని వదులుకోలేని స్థితి, అలాగే ప్రియుని లేక ప్రియురాలిని కాదనలేని స్థితి. ఈ ప్రేమైక సంబంధాలవల్ల సంతానాన్ని కనక పోవచ్చును. కాని ఉద్వేగ పరమైన గట్టి సంబంధం మాత్రం ఉంటుంది. అందుచేత అలా ప్రవర్తించే స్త్రీ పురుషులు మానసిక ఉద్రిక్తతకు లోనవుతారు. ఈ ప్రమాదం ఉన్నా ప్రేమ తీవ్రత లోపిస్తున్న దాంపత్య జీవితాన్ని సుసంపన్నం చేసుకోవటానికి సాహచర్యం అవసరమేననే వాదన లేకపోలేదు.

స్త్రీ పురుషుల స్వైర విహారం అనేది (Promiscuity) అనేదానిని ఈ శీర్షిక క్రింద చర్చించనవసరం లేదు. ఈరకపు ప్రవర్తనకు బంధాలు, పరిమితులు ఉండవు కనుక వివాహం లేక దాంపత్యం అనే ప్రసక్తిరాదు.

ఇంతకూ వైవాహిక జీవితంలో, దాంపత్య జీవితంలో స్త్రీకి లైంగిక స్వేచ్ఛ ఉంటుందా లేదా అనే అంశం ప్రస్తుత చర్చనీయాంశం. స్వేచ్ఛకు సంపూర్ణత, పరమస్థితి (Absolute) ఉంటుందా అనేది వివాదాంశం. స్వేచ్ఛ సాపేక్షమని (Relative) చాలమంది వాదన. అలాంటప్పుడు స్త్రీపురుషులు విషయాలను తెలుసుకొని, కళ్ళు తెరచుకొని, వైవాహిక బంధంలోకి లేక దాంపత్య బంధంలోకి ప్రవేశించినపుడు వారు వారి స్వేచ్ఛను కొంతగా కొంత కుదించుకోవటానికి అంగీకరించారని అర్థమని కొందరు వాదిస్తున్నారు. కనుక వివాహానికి వెలుపల, దాంపత్యానికి వెలుపల మరో పురుషునితో, స్త్రీతో సంబంధం పెట్టుకోవడమనే ప్రసక్తి రాకూడదని కొంతమంది అభిప్రాయం. అలాకాక ఇద్దరు స్త్రీపురుషులు వివాహానికి లేక దాంపత్య జీవితానికి సిద్ధపడినా వారి తనువులు మనస్సులు వేరు వేరు కనుకను, ఒకరు మరి ఒకరి యజమానులు, స్వంతదారులు కారు కనుక వేరొకరి దేహాలపై, మనస్సులపై

ఒకరికి యాజమాన్యపు హక్కులు ఉండవని మరియొక వాదన. కనుక వారిన మా సిక ప్రవృత్తులు వారి అభీష్టాలకు అనుగుణంగా మాత్రమే ఉంటాయని, ఉండాలని సిద్ధాంతం. అందుచేత పురుషుడు స్త్రీయొక్క లైంగికతను, స్త్రీపురుషుని లైంగికతను నియంత్రణం చేయటానికి శాసించటానికి అవకాశము ఉండరాదని సూత్రం. ఈ పద్ధతిలో సెక్సు అనుభవానికి ప్రాముఖ్యత ఉండదు. మానసిక వైఖరికి, సన్నిహితత్వం అపేక్షకు ప్రాధాన్యత వుంటుంది. ఈవైఖరి సరైయైనదా, న్యాయమైనదా, ధర్మయుతమా, నీతివంతమా అనే అంశాలను సుదీర్ఘంగా చర్చించాల్సి ఉంటుంది.

స్త్రీ లైంగిక స్వేచ్ఛను కుదించే అంశాలు

స్త్రీ పురుషులు వేరు వేరు లింగాలకు చెందిన మనుష్యులు. శారీరక, మానసిక శక్తుల విషయంగా ఇంచు మించుగా వారిరువురూ సమానులు. కాక లైంగికతను ప్రకటించే సందర్భంలో మనం ఆచరణలోకి తెచ్చే విషయంగా వారిరువురూ సమాన స్థాయిలో హక్కులను అనుభవించడం లేదు. అందువల్ల సగంమంది మానవులు స్వేచ్ఛను కోల్పోయి బానిస బ్రతుకులను కొనసాగిస్తున్నారు.

లైంగికేచ్ఛ అంశాన్ని తీసుకుంటే స్త్రీ పురుషుల సమానత్వం హుళక్కి అవుతుంది? మానవులు జీవ పరిణామ క్రమంలో వానరజాతినుండి ఉద్భవించడం వల్ల వారికి జంతు వాసనలు ఉండటంలో ఆశ్చర్యం లేదు. ఆహార, నిద్ర, మైథు నాలు జంతువులకు సామాన్య ధర్మాలు. కామాన్ని చతుర్విధ పురుషార్థాల వరుసలోకి చేర్చారు ధర్మశాస్త్ర పారంగతులు. కామం మానవ జాతికి సామాన్య వాసనగా బల పడింది. అందువల్లనే స్త్రీ పురుషులు కామతృప్తిని పొందదగు సన్నివేశాలను, సమయాలను, సందర్భాలను సమాజం క్రమబద్ధం చేయటానికి ప్రయత్నిస్తున్నది. ఆయా దేశాల నాగరికతను, వాతావరణాన్ని దృష్టిలో వుంచుకొని అనేక దేశాల్లో, అనేక ప్రాంతాల్లో వేరు వేరు కట్టుబాట్లు వెలసి కామవాంఛ పురుషులకన్నా స్త్రీలకు ఎక్కువని భారతదేశ ధర్మశాస్త్ర కోవిదులు సెలవిచ్చారు. దీని వాస్తవా వాస్తవాలను గురించి తర్క వితర్కాలు చేసే దానికన్నా స్త్రీలకు కామవాంఛ వుంటుందని అంగీకరించి విషయ చర్చకు ఉపక్రమించడం మంచిదేమో! భోగలాలసత్వానికి ప్రత్యేకంగా కేటాయించబడిన వేశ్యా జాతిలో స్త్రీలకు తప్ప మరి ఇతర మహిళలకు కామ వాంఛ వెలిబుచ్చుటను సిగ్గులేని చర్యగా అభివర్ణించడం జరిగింది. అందుచేత కుల స్త్రీ తన కామవాంఛను అణిచి వేసుకునే పరిస్థితి సంభవించింది.

లైంగిక స్వేచ్ఛను పరిశీలించాలంటే స్త్రీల కామవాంఛ ఫలసిద్ధి అవకాశాలను పేర్కొని క్షుణ్ణంగా చర్చించాలి. అనుభవానికి అవకాశంలేని హక్కు వుండీ లేనట్లే. భారత స్త్రీల పరంగా ఆలోచిస్తే వారి లైంగిక స్వేచ్ఛ ఏనాడూ ప్రకటింపబడలేదు. ప్రకటనకే నోచుకోని హక్కు అనుభవానికి ఏ పాటికి వస్తుంది ?

స్త్రీల కామవాంఛ వైవాహిక జీవితంలోనే సిద్ధి పొందాలా. అక్కర్లేదా అనే ధర్మమీమాంస పోకుండానే దానిని గురించి ఇతరత్రా చర్చించవచ్చు.

స్త్రీల లైంగిక స్వేచ్ఛను అరికట్టేవి, తగ్గించేవి అనేక అంశాలు వున్నాయి. వాటిని గుర్తించటం, పేర్కొనడం అవశ్య కర్తవ్యం. ఇవి వివిధ రూపాలలో

దర్శనమిస్తున్నాయి. సామాజిక, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక రాజకీయ ప్రతిబంధకాల వర్గీకరణతో వాటిని ఉటంకించడం యుక్తియుక్తం. మరొక పద్ధతిలో కూడా ఈ విషయాలు వర్గీకరణ చేయవచ్చును. వివిధ వర్గాలకు సముదాయాలకు చెందిన వారిగా స్త్రీలను పరిగణించి చర్చించడం మరో పద్ధతి.

స్త్రీలకు వివాహం ముఖ్య సంస్కారంగా పేర్కొనడం జరుగుతున్నది. వైవాహిక జీవితంలో భర్తయే యజమాని. అతడు కోరినపుడు భార్య తన శరీరాన్ని అతనికి వప్పజెప్పాలి. ఆమె ఇష్టాయిష్టాలతో అతనికి నిమిత్తం లేదు. ఆమెకు కామవాంఛ కలిగినా దానిని తీర్చవలసిన బాధ్యతను అతడు తీసుకోవటం లేదు. కనుక చాల కుటుంబాలలో భార్యలకు లైంగిక స్వేచ్ఛ లేదు.

పురుషుడు తన భార్యతోనే కాక ఇతరత్రా అనేకమంది స్త్రీలతో లైంగిక సంబంధాలను కల్పించుకుంటున్నా అతనిని సమాజం చిన్నచూపు చూడటం లేదు. 1955వ సంవత్సరం వరకు హిందూ సమాజంలో బహు భార్యాత్వం శాసన సమ్మతంగా ఉండేది. ఈనాడు కూడా భారతీయ ముస్లిం సమాజంలో బహు భార్యాత్వం అమలులో ఉంది. అంటే పురుషులకు విపరీతమయిన లైంగిక స్వేచ్ఛ ఉంటున్నదన్నమాట. స్త్రీలకు అది నిరాకరింపబడుతున్నది.

వివాహాన్ని తప్పని సరియైన సంస్కారంగా ప్రకటిస్తున్నా ఈనాడు ప్రతి స్త్రీకి వివాహ యోగ్యత కలగటం లేదు. ఈ ధనస్వామ్య వ్యవస్థలో మానవ విలువలు కూడా ధనానికి లొంగిపోతున్నాయి. కట్నంచెల్లించలేని స్త్రీఎంత విద్యావంతురాలయినా, స్ఫురద్రూపి అయినా, సుగుణవంతురాలయినాకన్యగామిగిలిపోతున్నది. ఆమె అవివాహిత కనుక ఆమె పురుషులతో లైంగిక సంబంధం పెట్టుకోరాదనీ సామాజిక నియమము ఈనాడు అమలులో ఉంది. కన్యలను తప్పనిసరిగా తమ లైంగిక స్వేచ్ఛను వినియోగించుకుని అనేకమంది పురుషులతో లైంగికసంపర్కం నెరపమని ఎవరూ కోరరు. ప్రేమలేని చోట సెక్సు సంబంధాన్ని నెలకోల్పుకోవటాన్ని హర్షించరు కూడాను. కాని మౌలికమయిన ప్రశ్న అది కాదు. లైంగిక స్వేచ్ఛను వినియోగించుకోగల హక్కు ఆమెకు ఉన్నదా లేదా అనేదే మీమాంస. మూడవ వ్యక్తికి నష్టదాయకం కానంతవరకు, ఆమె వ్యక్తిత్వానికి భంగకరం కానంతవరకు, ఆమె అంగీకరించిన ప్రవర్తన నియమావళికి చేటు రానంతవరకు ఆమె తన లైంగిక స్వేచ్ఛను వినియోగించుకుంటే ఎవరికి అభ్యంతరం ఉండరాదు.

ఈనాడు సమాజంలో బలవంతపు వైధవ్యం సాగుతున్న మాట వాస్తవం బలవంతపు వైధవ్యంలోని కఠిన నియమాలు ఈనాడు గట్టిగా ఆచరణలోకి రాకపోయినా వైధవ్యం వలన కోల్పోయిన లైంగిక సన్నిహితత్వం అనే అంశం అలాగే ఉంది. 20వ శతాబ్దపు అంతంలో కూడా వితంతువు పునర్వివాహానికి సిద్ధపడినా ఆమెను వివాహమాడేవారు బహు స్వల్ప సంఖ్యలో దర్శనమిస్తున్నారు. ఆర్థిక రంగంలో, రాజకీయ రంగంలో విప్లవాత్మకమైన భావాలు వెలిబుచ్చే పురుషులుకూడా వివాహమాడటానికి వచ్చేసరికి కన్యయే వధువుగా కావాలని ఆశిస్తున్నారు. సెక్సును ఉదాత్తం చేసుకొని ఆ తద్వారా వచ్చిన శక్తిని సామర్థ్యాన్ని మరో ఆదర్శంకొరకు లక్ష్యం కొరకు వినియోగించేవారి సంగతి అలా ఉంచి కామాన్ని జయించలేని వారి గతి ఏమిటి ? స్వేచ్ఛను వినియోగించుకోటానికి అవకాశంలేని స్వేచ్ఛ ఉంటే యేమి లేకున్న యేమి ? రెంటి స్థితిగతులకు తేడా ఏమి లేదు. కన్యల పరంగా ఏ విధమైన ఆలోచనా క్రమం సక్రమంగా తోస్తున్నదో అదే వితంతువులకు వర్తిస్తుందని గమనించాలి.

ఇక అనేకమంది స్త్రీలు తమ తప్పిదం లేకుండానే వ్యభిచారంలోకి నెట్టబడుతున్నారు, వారికి లైంగిక స్వేచ్ఛ ప్రసక్తి లేదు. భుక్తి గడవటానికి వారు శరీరాన్ని అమ్ముకుంటున్నారు. ఆలాంటప్పుడు తమ ఇష్టాయిష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండానే వారు తమ లైంగిక సాంగత్యాన్ని పైసలివ్వగల పురుష పుంగవులకు అందిస్తున్నారు. అంటే వారికి లైంగిక స్వేచ్ఛ లేదన్నమాట. పైకి వారు ఎంతో స్వేచ్ఛ ఉన్నవారిలాగా సంచరిస్తారు. నిజానికి వారి స్వేచ్ఛ మృగ్యం.

స్త్రీ తన లైంగిక స్వేచ్ఛను వాడకుండా సమాజం యొక్క సాంస్కృతిక వాతావరణం అడ్డునిలుస్తున్నది. పాతివ్రత్య భావన భారత స్త్రీల నరనరాన జీర్ణించిపోయింది. భార్యకు భర్తతోటిదే లోకం. అతడు ఆమెకు యజమాని, దైవం. అతడు చనిపోయినా ఆమె అతనిని స్మరిస్తూ జీవించాలి. అదే వైధవ్య వ్రత అంతరార్థం. భార్యాభర్తల సంబంధం అవిచ్ఛిన్నం. ఇహ పరాలను రెంటిని ముడివేసేది. వేయి జన్మలకైనా ఆ భర్తని భర్తగా పొందాలని పతివ్రత ఆశించాలట. భర్త భ్రష్టుడైనా, క్షుద్రుడైనా, కుత్సితుడైనా, పాపియైనా భార్య అతనిని దైవసమానునిగా భావించి సేవించవలెనట. ఇంకెక్కడి లైంగిక స్వేచ్ఛ ?

అసలు వివాహం ఎందుకు? సంతానాన్ని పొంది మానవజాతిని పెంపొందించ

డానికి అని చెప్పారు. అలాంటి ఉద్దేశ్యముతో కన్న సంతానం ధర్మజులని పిలువ బడుతుంది. తతిమ్మా సంతానం కామజులు. కామజులు ధర్మజుల కన్న హీనులు, తక్కువ శ్రేణివారు అంటే వైవాహిక దశలో కూడా కామానికి తక్కువ హోదా ఇవ్వబడిందన్న మాట. ఇలా బోధించబడిన స్త్రీ ఎలా తన కామవాంఛ తీర్చమని భర్తను కోరగలదు ? కనుక లజ్జావినయాలు ఆమెకు భూషణాలుగా వర్ణింపబడినవి. ఆమె తన కోరికను చంపుకోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం ఉంటే ఇతరత్రా స్వేచ్ఛ సమకూడుతుందనే భావం ప్రబలంగా వుంది. ఉద్యోగినులైన స్త్రీలు, కాయకష్టం చేసి సంపాదించే స్త్రీలు పైకి ఆర్థిక స్వాతంత్రం ఉన్నట్లే కన్పడతారు. కాని నిజానికి వారికా స్వేచ్ఛ లేదు. వారు జీతాలను, కూలి పైకాలను తమ భర్తల పాద పద్మాలచెంతన ఉంచవలసి వస్తున్నది. సామాజిక సాంస్కృతిక స్వాతంత్ర్యం మృగ్యమయినపుడు కేవలం ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం నిరుపయోగమవుతున్నది. అందతో కొంత తెగువ, సాహసం చొరవ ఉన్న మహిళల విషయంతో అందులో ముఖ్యంగా కన్యలు, వితంతువుల పరంగా ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం వారికి స్వేచ్ఛను మరికొంత కలిగిస్తున్నది. అలాగే వారు ఇచ్ఛగిస్తే తమ లైంగికస్వేచ్ఛను కించిత్తుగా అనుభవించగలరు. ఇది సైద్ధాంతికంగా చెప్పే అంశం కాని ఆచరణ విధానాలు వేరుగా ఉంటున్నాయి.

సంతానం కావాలన్నా, వద్దన్నా, ఎంతమంది పిల్లలు కావాలో అవన్నీ భర్త మాత్రమే నిర్ణయిస్తున్నాడు. ఈ విషయంలో తన స్వేచ్ఛను వినియోగించుకున్న ఇల్లాలు ఇంటినుండి బయటికి గెంటివేయబడుతుంది. భర్తకు అత్యంత ప్రీతి పాత్ర మయిన సంతానం విషయంలోనే స్త్రీ స్వేచ్ఛ అంతంత మాత్రంగా ఉంటే లైంగిక స్వేచ్ఛ విషయం వేరుగా పేర్కొనవలసిన పనిలేదు.

ఇక రాజకీయ ప్రతిబంధకాలను గురించి చర్చిద్దాము. శాసనాలను చేసేది శాసనసభ, అమలుపరిచేది పోలీసుయంత్రాంగం. దాని పనితీరు శాసన సమ్మతంగా ఉందా లేదా అని తేల్చేది న్యాయస్థానం. బహు భార్యాత్వం శాసనబద్ధమైన ముసల్మాను సమాజంలో భర్త కేవలం మరొక స్త్రీని వివాహమాడాడనే కారణాన భార్య అతనినుండి విడాకులు కోర వలను పడదు. తనను నిరాదరణచేసి మరల ఇంకొక వనితను పెండ్లాడినభర్తకు ఆమె శయన సౌఖ్యం అందించాలి. ఇదా లైంగిక స్వేచ్ఛ.

భార్యాభర్తలు ఒకే ఇంట్లో కాపురముంటూఉంటే భర్త భార్య ఇష్టాయిష్టాలతోనిమిత్తం లేకుండా ఆమెను చికాకు పరిస్తే అది నేరంకాదు. అలాకాక ఆమె కోర్టు ఉత్తర్వుల మేరకు విడిగా ఉండటానికి **(Judicial Seperation)** అనుమతి పొంది వేరుగా జీవిస్తూ ఉంటే భర్త ఆమెపై మానభంగం సాగిస్తే అతనికి రెండే రెండు సంవత్సరాలు శిక్ష. భార్యగా ఉన్న స్త్రీయొక్క లైంగికస్వేచ్ఛకు శాసనం, రాజకీయవ్యవస్థ విలువ ఇవ్వటంలేదని తేలిపోయింది. మరోవిషయం, ఒక మగనాలు పరపురుషునితో వ్యభిచరిస్తే భర్త కేసు పెడితే పరపురుషుడ్ని జైలుకు పంపుతారు భారత శిక్షాస్మృతి I. P. C సెక్షను 497 ప్రకారం. పరపురుషుడు నేరస్తుడు. ఇతరుల భార్యతో కూడటం అతని నేరం. కారణం ఆమె, ఆమె భర్త సొత్తు. ఈ భావాలు ఆ శిక్షాస్మృతి నిబంధనల అంతరార్థం. సొత్తుకు స్వేచ్ఛ ఎలా వుంటుంది? ఒకవేళ మరో రకమయిన స్వేచ్ఛ ఉన్నా లైంగికస్వేచ్ఛ ఎక్కడుంటుంది?

చివరకు పడుపువృత్తిలో కూడా సుఖాలు పురుషులవి, దుఃఖాలు స్త్రీలవి. 1986 వరకు అవినీతి నిర్మూలన శాసనం క్రింద స్త్రీలుమాత్రమే శిక్షార్హులు. ఇప్పుడు ఇరువురినీ శిక్షార్హులను చేసింది శాసనం. పరిస్థితుల ప్రాభవం వలన, వాతావరణ ప్రాబల్యం వల్ల వ్యభిచారుల స్థాయికి దిగజార్చబడిన స్త్రీలకు శిక్షలెందుకో?

చిట్టచివరగా మరొక అంశాన్ని ముచ్చటించవలసి యున్నది. దంపతులలో ఒకరు మరియొకరిని కాపురానికి రమ్మనమని కోర్టుద్వారా అభ్యర్థించవచ్చును, కోర్టు వారికి అది న్యాయమని తోస్తే రెండవ వారికి వ్యతిరేకంగా తీర్పునివ్వవచ్చును. దీని వల్ల ఎవరికీ నష్టంలేదని కొందరు వాదించవచ్చును. ప్రతివాది కోర్టు ఉత్తర్వుప్రకారం నడుచుకోకపోతే బలవంతాన ప్రతివాదిని వాది శయనమందిరంలోకి కోర్టు నెట్టదనే మాట సత్యమే. కాగా ప్రతివాదిని ఇతరత్రా బలవంతం చేసే నిమిత్తం ఆమె ఆస్తిని కోర్టువారు జప్తు చేసి వేలం వేయించగలరు. అంటే ఆమె ఆర్థిక అస్తిత్వాన్ని దెబ్బ తీయగలరు. ఇది పరోక్షమయిన హింస, దౌర్జన్యం కాక మరేమిటి? స్త్రీ వ్యక్తిగా మనసున్న మనిషిగా, కోరికలున్న మానవిగా బ్రతకగలిగేదెప్పుడు? ఆమె లైంకగి. స్వేచ్ఛకు ఇలాంటి శాసనాలు, చర్యలు ప్రతిబంధకాలే కాక గొడ్డలిపెట్టు కాదా?

ఇలా సామాజిక, సాంస్కృతిక, ఆర్థిక రాజకీయ ప్రతిబంధకాలను గుర్తించి చర్చించిన తరువాత కొన్ని ప్రజాసముదాయాల కష్టనిష్ఠూరాలను గురించి విచారిం

చటం న్యాయం. సమాజంలో కన్యలు, వితంతువులు, వృద్ధులు, వికలాంగులు,వ్యాధి గ్రస్తులు స్త్రీ పురుషులిరువురిలో ఉన్నారు. వారి కామేచ్ఛను గురించి దాని ఫలిసిద్ధిని గురించి పరిశీలించాలి. కన్యలు, వితంతువుల విషయం ఇంత క్రితం ప్రస్తావించడం జరిగింది.

వృద్ధుల విషయంలో చాలామందికి పొరపాటు అభిప్రాయాలున్నాయి. వృద్ధులకు సంబంధించిన శాస్త్రం (Gerontology) ఇటీవల బాగా వృద్ధి చెందింది ప్రజల దృష్టికి వచ్చింది. దశకం దశకానికి తేలిన లెక్కల ప్రకారం దేశదేశాల జనాభాలలో సగటు జీవిత పరిణామం పెరుగుచున్నది. వృద్ధుల శక్తియుక్తులు, సామర్థ్యా పాటవాలు సమాజాల మన్నను పొందుతున్నాయి. ఈ సందర్భంగా వృద్ధుల యోగక్షేమాలు ఆసక్తిదాయకాలు అవుతున్నాయి. వృద్ధులకు కూడా కామ వాంఛ ఉంటుందనే విషయాన్ని శాస్త్రజ్ఞులు అంగీకరిస్తున్నారు. కాకపోతే యువతీ యువకుల కామవాంఛా ఫలసిద్ధి మార్గాలు, వృద్ధుల అవకాశ విధానాలు వేరు వేరు కావచ్చు. వృద్ధుల సాంగత్యానికి, సన్నిహితత్వానికి ప్రాధాన్యత ఉండటం కద్దు. అయితే బాధాకరమయిన విషయమేమంటే వృద్ధులకు కామవాంఛ ఉండరాదనే సూత్రాన్ని పలువురు గృహస్తులు, ఇల్లాళ్ళు ప్రచారంసాగిస్తున్నారు. పిల్లలు, మనుమలు, మనుమరాండ్రు ఉన్న ముసలమ్మను ఆప్యాయంగా దగ్గరకు రమ్మనమని ముసలి భర్త అభ్యర్థిస్తే ఆమె బుగ్గలు నొక్కుకుంటుంది. అలా భర్త దరిచేరటం విడ్డూరమైన పనియని, విపరీత కార్యమని ఆమె ఉద్దేశ్యము, ఆమె సంతానంయొక్క ఉద్దేశ్యం కూడాను. దీనివల్ల ఆ ముసలాళ్ళు ఆప్యాయంగా ఒకరికొకరు ఒరుసుకుని కూర్చోవడం జరుగదు. చివరకు ముసలాళ్ళు ముడుచుకొనిపోయి జీవితాలను యాంత్రికంగా కొనసాగిస్తారు, ఇలాంటిపరిస్థితి వారికి ప్రమాదకరం. వారి మానసిక సమతుల్య స్థితి తలక్రిందులవుతుంది.

ఇక వికలాంగులు, వ్యాధిగ్రస్తులు వీరి విషయమూ అలాంటిదే. మనిషికి ఒక శరీరావయవ విషయంగా లోపం వుండవచ్చు. లేక ఒక రకమైన వ్యాధికి లోను కావచ్చు. సంతానాన్ని పొందటం, లైంగిక జీవితం గడపటం ఈనాడు విధిగా పర స్పరాధేయాలు కాదు. సంతానప్రాప్తి భయంలేకుండా కాముక వ్యాపారం స్త్రీ పురుషులమధ్య జరగడానికి అవకాశం వుంది. దాంతో బలహీనపు సంతానం, వ్యాధి గ్రస్తులయిన పిల్లలు కలుగుతారనే భయం నశించింది. అలాంటపుడు పై చెప్పిన

సముదాయాలకు చెందిన స్త్రీ పురుషులకు, అంతగా అవసరమయితే సంతాన యోగ్యత లేకుండాచేసి, లైంగికంగా సన్నిహితంగా మెలగనివ్వటం న్యాయంకాదా? ఇంతకూ మానవునిలో ఉండే అలసత్వం, అజ్ఞానం, మౌఢ్యం ఇలాంటి జీవులను దుఃఖసముద్రంలోకి నెట్టివేస్తున్నాయి.

స్త్రీ పురుషుల లైంగిక ప్రవర్తనారీతులు వైవిధ్యంతో కూడి ఉంటవి. కొన్ని ప్రకృతిపై ఆధారపడతాయి. మరికొన్ని సమాజ సంస్కృతివల్ల ప్రభావితమవుతవి. ఏకలింగసంపర్కం. ఆసనంద్వారా సెక్సు, నోటిద్వారా సెక్స్,పశువులతో సంపర్కం ఇలాంటివి సర్వసామాన్యమైన లైంగిక వ్యాపార ప్రకటనారీతులకు భిన్నం. వీటిని శాసనం ద్వారా నిషేధించాయి సమాజాలు. బ్రిటిషు శాసనాలను అనుసరించి వ్రాయ బడిన భారత శిక్షాస్మృతిలోని 377వ సెక్షను ఇలాంటి చర్యకు 10 సంవత్సరాల శిక్షను నిర్దేశించింది. కాలం మారుతున్నది. ఏకలింగ సంపర్కాన్ని అనుసరించే వారి సంఖ్య, సమర్థించేవారి జనాభా పాశ్చాత్య సమాజాలలో పెరిగింది. దాంతో శాసనం మారింది అచట. భారతదేశంలో ఆ సెక్షను అలాగే వుంది. నిజానికి ఈ సమస్య భారతీయులను అంత ఎక్కువగా బాధించటంలేదు. అయినా మానవుల స్వేచ్ఛకు భంగకరమయ్యే ఏ శాసనమూ నిల్వలో ఉండటం మంచిది కాదు. మరొకరికి బాధాకరమో, నష్టదాయకమూ కాని రీతిలో స్త్రీ పురుషులు అనుసరించే లైంగిక ప్రవర్తనను నియంత్రణ చేయటం, చేయతలచటం అవివేకం, అనుచితం. శిక్షాస్మృతిలోని 377వ సెక్షనును తొలగించాలి.

స్త్రీల లైంగిక స్వేచ్ఛను అరికట్టే అంశాలను గురించి, లేక కనీసం స్వేచ్ఛకు అవకాశాలను తగ్గించే సందర్భాలనుగురించి విశదంగా నిర్మొహమాటంగా వివరించటం జరిగింది. ఇలాంటి చర్చలు, గోష్టులు మానవ సముదాయాలలో అన్ని స్థాయిలలో ఎంత ఎక్కువగాజరిగితే మానవాళికి అంత మంచిది; అంతగా ఆనంద దాయకంగా మనగల్గటం నేర్చుకుంటుంది.

స్త్రీ లైంగిక స్వేచ్ఛను పెంచే అంశాలు

మారుతున్న కాలంలో మహిళల లైంగిక స్వేచ్ఛను పెంచే అంశాలు తెలియాలి అంటే స్వేచ్ఛను కొన్ని శక్తులు అరికడుతున్నాయి. స్త్రీ స్వేచ్ఛను కుదించే అంశాలు సామాజికం, ఆర్థికం, రాజకీయం, సాంస్కృతికం, మానసికం, లైంగికం వీటిని తొలగిస్తే తప్ప స్త్రీల లైంగిక స్వేచ్ఛ ఆచరణలోకి రాదు.

స్త్రీ కొంతకాలం పురుషుని వస్తువుగాను, మరికొంతకాలం అతని బానిసగాను, తరువాత యీనాడు రెండవ తరగతి పౌరురాలుగాను బ్రతుకుతున్నది. ఆ జీవితాన్ని ఆమె కోరి తెచ్చుకొనలేదు. పురుషుడు ఆమెకు ఈ స్థితిని కల్పించాడు. ఇంతకాలంగా దాస్య జీవితం గడుపుతున్న స్త్రీ న్యూనతా భావానికి లోనయింది. పురుష ప్రాధాన్య సమాజపు విలువలను తమవిగా చేసుకుంది. దాంతో తను తక్కువ మనిషినని భావించ నారంభించింది. ఇది ఆమె స్వేచ్ఛకు అడ్డుగాఉన్న మానసిక ప్రతిబంధకం.

కుటుంబంలో, సమాజంలో పురుషులు స్త్రీలను వేరు చేశారు. వారికి ఇల్లే 'స్వర్గమని' బోధించారు. వారి మనః కవాటాలను బంధించడంతో తృప్తిపడక సామాజికాచారాల పేరుతో, సంప్రదాయాల సంకెళ్ళలో వారిని కట్టిపడవేశారు. వారిని విద్యా సంస్కృతులకు దూరం చేశారు. సహజంగా వారి దృష్టి హ్రస్వమయింది, వారి దృక్పథం సంకుచితమయింది. రాజకీయాధికారాన్ని పురుషులు తమ గుప్పిట్లో ఉంచుకున్నారు. హింసా సాధనాలైన న్యాయస్థానాలు, బందిఖానాలు, రక్షకభట శ్రేణి, సైన్యం పురుషుల గుత్త సంస్థలయినాయి, తత్ఫలితంగా మహిళలకూ మహిళోద్యమాలకు అవరోధాలు అనేకం ఏర్పడ్డాయి.

స్త్రీలు కష్టజీవులు. ఇంటా, బయటా పని చేస్తున్నారు కాని వారి ఇంటి పనికి విలువలేదు. వారు కుటుంబం వెలుపల పనిచేసి సంపాదిస్తే ఆ వరుమానంపై వారికి హక్కులేదు. తండ్రులు, భర్తలు, తనయులు, సోదరులు దానిని కాజేస్తారు. సంపాదనపరురాలయిన స్త్రీ కూడ అస్వతంత్రగా జీవించవలసిన పరిస్థితి ఇది.

స్త్రీల లైంగిక స్వేచ్ఛను గురించి మాట్లాడేముందు స్త్రీలపై జరిగే లైంగిక దౌర్జన్యం విషయం గమనించటం న్యాయం. కుటుంబంలో ఆమె లైంగిక దౌర్జన్యానికి లోనవుతున్నది. దగ్గర బంధువులయిన మేనమామలు, మేనత్త కుమారులు చివరకు కొన్ని సందర్భాలలో తండ్రులు కూడా ఆమెపై లైంగిక దౌర్జన్యం సాగిస్తున్న కేసులున్నాయి. వైవాహిక జీవితంలో భర్తల సంగతి సరే సరి. ఆమె ఇష్టాయిష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా అతగాడు ఆమె పొందును కోరవచ్చు; అనుభవించ

వచ్చు. వివాహ వ్యవస్థలో జరిగే మానభంగాల విషయంగా నేరారోపణ చేయటానికి వీలులేదు. వివాహానికి అంగీకరించినందువల్ల స్త్రీ తన భర్తకు అలాంటి చర్యలకు గడంగటానికి 'లైసెన్సు' ఇచ్చిందట! ఎంత చక్కని ధర్మసూత్రం; ఎంత అన్యాయం ? ఇక స్త్రీల లైంగిక స్వేచ్ఛను పెంచే అంశాలను గురించి ఆలోచిద్దాం. స్వేచ్ఛ మనగల్గటానికి అనుకూలమయిన వాతావరణం కావాలి. సానుకూలత చేకూర్చే కొన్ని పరిస్థితులు నెలకొనాలి. కనుక వాటిని పేర్కొనటం అవశ్యకర్తవ్యం. మానసికంగా ఎలా స్వేచ్ఛను పొందగలదు ? అంటే స్త్రీలలో న్యూనతా భావం పోవాలి. సాంస్కృతికంగా స్వేచ్ఛను సాధించటం ఎలా అని ఆలోచిస్తే పురుష ప్రాధాన్య సమాజపు విలువలు నశించి, సమతా సమాజపు విలువలు చోటుచేసుకోవాలి.

సామాజికపరంగా ఆలోచిస్తే స్త్రీల వేర్పాటు, పరదాలాంటి పద్ధతులు పోవాలి. విద్యా సంస్కృతులు స్త్రీలకు అందుబాటులోకి రావాలి. సామాజిక వ్యవహారాలలో పురుషులతోపాటు స్త్రీలకు సమానహోదా కలగాలి. అన్నింటా ద్వంద్వనీతి సమసిపోవాలి. ఆరోగ్యరక్షణ, పోషణా సౌకర్యం కావాలి, లైంగిక విద్య బాలబాలికలకు అందజేయాలి. కన్యాత్వం యెడ నిరసన భావ నిర్మూలన, వితంతు వివాహం పట్ల అనుకూల్యత, విడాకులు పొందిన స్త్రీపట్ల సమాదరణ జరగాలి. క్రమ సంతానం అక్రమ సంతానం అనే వివక్షకు తావు లేకుండా బాల బాలికలను జాతి సంపదగా పరిగణించి పెంచాలి. జన్మనిగ్రహసాధనాలు, గర్భస్రావం లాంటి సౌకర్యాలు అందరు స్త్రీలకు అందుబాటులో ఉండాలి. తల్లులుగా మానవజాతి మనుగడను పెంపొందించే స్త్రీలకు అవసరమైన అదనపు సౌకర్యాలను కల్గించాలి. కుటుంబపరంగా స్త్రీ లైంగిక స్వేచ్ఛకు భర్తలు భార్యలపై చేసే లైంగిక దౌర్జన్యం ఆగాలి. ఇంటి పనిలో ఇరువురూ పాలుపంచుకోవాలి. పిల్లల పెంపకం తల్లిదండ్రులిద్దరి బాధ్యతగా భావించి ఆచరించాలి. జీవిత భాగస్వాములు సమానులు అనే భావం సర్వే సర్వత్రా వెల్లివిరియాలి. ఆర్థికం అన్నింటికన్నా ముఖ్యమైన అంశం కనుక ఇందులో స్త్రీలు తమకు నచ్చిన వృత్తిని దేనినయినా చేపట్టటానికి అవకాశం ఉండాలి. ఉద్యోగ నియామకంలో, శిక్షణలో, ప్రమోషనులో, స్త్రీలయెడ వివక్ష నశించాలి. స్త్రీలకు పురుషులకు సమాన నైపుణ్యం కల పనికి, సమాన కాలంలో చేసే పనికి సమాన వేతనం ఇవ్వాలి. ఇది ప్రభుత్వ కార్యాలయాలకు, కర్మాగారాలకు, ప్రభుత్వ సంస్థలకు, వ్యక్తిగత వ్యాపార పరిశ్రమలకు ఇంకా తదితరాలకు అన్నింటికి వర్తించాలి. స్త్రీల సంపాదన పైన పెత్తనం; యాజమాన్యం ఆమెదే.

మరెవరికి అధికారం లేదు. వారికి జీవన భద్రత, సామాజిక భద్రత ఒనగూడాలి. మానసిక బంధాలనుండి విముక్తి పొందిన మహిళ మాత్రమే లైంగిక స్వేచ్ఛను ఊహించగలదు. ఆర్థికంగా తన కాళ్ళపై తను నిలబడగల వ్యక్తి మాత్రమే లైంగిక స్వేచ్ఛను ఆశించగలదు. సామాజిక స్ఫృంఖలాలను ఛేదించిన స్త్రీ మాత్రమే లైంగిక స్వేచ్ఛను సిద్ధించుకోగలదు. రాజకీయాధికారాన్ని చేజిక్కించుకోగల వనితలు మాత్రమే లైంగిక స్వేచ్ఛను స్థిరీకరించుకోగలరు.

పై మార్పులన్నీ ఒక ఎత్తు స్త్రీల లైంగిక స్వేచ్ఛకు అడ్డుగా నిలిచే భావజాల విధ్వంసం మరో ఎత్తు. పైన పేర్కొనబడినవి ప్రాథమిక చర్యలను సూచిస్తాయి. అంత మాత్రాన అవి మాత్రమే సరిపోతాయని తలపోయడం తప్పు. ఇంకా కొన్ని పరిస్థితులను కల్పించుకోవటం అవసరం.

స్త్రీలు విడనాడవలసిన భావాలు కొన్ని వున్నాయి. అవి సామాజిక కార్య కలాపాల్లో పశుబలానికి ప్రాధాన్యత వుండటం, పురుషులు సబలులు, స్త్రీలు అబల లుగా చెలామణికావటం, లైంగిక రంగంలో కూడ పురుషులదే ఆధిక్యత అవటం, ప్రకృతి కూడా పురుషాధిక్యతను బలపరుస్తుండడం వల్ల స్త్రీ పురుష ప్రకృతులు వేరు వేరు కావటంలాంటి విషయాలు గురించి వున్న నమ్మకాలు, పాత భావాలను విడనాడితే తప్ప స్త్రీలకు స్వేచ్ఛలేదు. స్త్రీలు గుర్తు పెట్టుకోవలసిన అంశాలు గురించి కూడా చెప్పక తప్పదు. బుద్ధిబలానికి ప్రాముఖ్యత ఉన్న సమాజం మనది. ఇది కంప్యూటరు యుగం; రాబోటులకాలం, స్త్రీలకు వ్యాధినిరోధక శక్తి పురుషుల కన్నా పదిశాతం ఎక్కువ. స్త్రీ మాత్రమే గర్భం ధరించగలదు. ఇటీవల వచ్చిన శాస్త్ర పరిశోధనా జ్ఞానంవల్ల పురుష సంపర్కం లేకుండా స్త్రీ గర్భవతి కాగలదు. సంతానం కోసం స్త్రీ పురుషునితో దాంపత్యజీవితం గడుపనవసరంలేదు. స్త్రీల లైంగికతపై జరిగిన ఆధునిక పరిశోధనవల్ల తేలిందేమంటే ఆమె లైంగిక తృప్తికి పురుషుని సాయం అవసరంలేదు. దాని తాలూకు ప్రక్రియలు ఆమెకు అందుబాటులోకి వచ్చాయి. ప్రకృతి ప్రసాదించిన శక్తులమూలంగా స్త్రీ జీవితకాలం పురుషుని జీవితకాలం కన్నా ఎక్కువని తేలింది. స్త్రీ ప్రకృతి అని పురుష ప్రకృతి అని వేరువేరుగా లేవు. స్త్రీలో ఆ రెండు ప్రకృతులు ఉంటాయి. అలాగే పురుషు లలో కూడా ఆ రెండు ప్రకృతులు ఉంటాయి. కాకపోతే పురుషాధిపత్య సమాజ ములో పురుషులలో పురుష ప్రవృత్తి విశేషంగా పెరిగింది. సమ సమాజంలో ఆ

వ్యత్యాసం నశిస్తుంది. వ్యక్తులు వారి లింగభేదాన్ని బట్టికాక, వారి నైజాలను, పరిస్థితులను బట్టి ఆయా ప్రకృతులను పెంచుకుంటారు.

జీవితకాలపు పెరుగుదల ; ముందు రాబోయే సమాజంలో స్త్రీ పురుషుల జీవిత పరిమితి పెరుగుతుంది. మనదేశంలో 1940లో మనిషి సగటు జీవితకాలం 23 సంవత్సరాలు. ఈనాడు 53 సంవత్సరాలు. అమెరికాలాంటి దేశాలతో సగటు జీవితకాలం 73 సంవత్సరాలు. క్రీ. శ. 2020 నాటికి అమెరికాదేశపు మనిషి 140 సంవత్సరాలు జీవించగల్గుతాడని వారి అంచనా. ఈ పెరుగుదలవల్ల కుటుంబ జీవితంలో, సామాజిక జీవితంలో అనేకమయిన మార్పులు తప్పక వస్తాయి. ఇన్ని సంవత్సరాలు జీవించే పురుషుడు కాని స్త్రీ కాని ఒకే వృత్తిలో ముప్పది నలుబది ఏండ్లు పనిచేయటానికి ఇచ్ఛగించరు. కనీసం 3, 4 సార్లు తన వృత్తులను మారుస్తాడు. వృత్తితోపాటు అతనికి ఉండే ఆసక్తికర విషయాలూ మారతాయి. ఆసక్తికర విషయాలు మారితే వాటిలో ఇష్టం ఉన్న వారితో సాంగత్యం నెరప ఇచ్ఛగిస్తాడు పురుషుడు. స్త్రీ కూడా ఇలాగే వ్యవహరిస్తుంది. అంటే మొదట్లో వివాహమాడిన స్త్రీతో పురుషుడు, అలాగే ప్రథమంగా పెండ్లాడిన పురుషునితో స్త్రీ జీవితాంతంవరకు వైవాహిక జీవితం గడపటానికి వారు ఇష్టపడరు. విడాకులు, పునర్వివాహాలు, లేక దాంపత్యాలు లేక ఒంటరిగా జీవించటాలు పెరుగుతాయి. ఈ పరిస్థితులలో స్త్రీల లైంగికస్వేచ్ఛ విస్తరిస్తుందా ? లేక సంకుచితమవుతుందా ? అంటే విశాల ప్రాతిపదికపై వారి లైంగిక స్వేచ్ఛ మనగల్గుతుందని తేలుతుంది.

సంతానప్రాప్తి సంబంధమైన సాంకేతిక ప్రగతిని విశ్లేషిద్దాం. సంతానం పొందటం విషయంగా క్రొంగొత్త పరిశోధనలమూలంగా భవిష్యత్తులో చాలమార్పులు వస్తాయి. పురుషేంద్రియాన్ని కొనుగోలు చేసుకొన్న స్త్రీ ఏ పురుష సంపర్కం లేకుండా గర్భవతి కావచ్చు. భర్త ఇంద్రియంద్వారా పరాయి స్త్రీ గర్భవతి అయితే ఆ గర్భాన్ని తన గర్భాశయంలోకి మార్పించుకోవచ్చును. భర్త ఇంద్రియాన్ని తన అండాన్ని బయట టెస్టుట్యూబ్‌లో కలిపి దానిని తన గర్భాశయంలో చేర్చుకోవచ్చును. అలాకాక పర పురుషుని ఇంద్రియాన్ని కాని తన అండంతో కలిపి కృత్రిమ గర్భంలో నవమాసాలు పెంచవచ్చును. అప్పుడు స్త్రీకి గర్భధారణ భారం తప్పిపోతుంది.

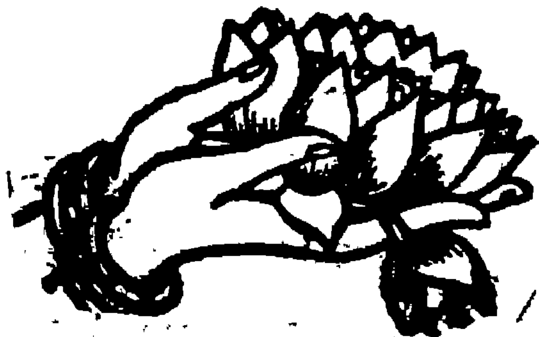
ఈ ప్రయోగాలు సామాన్యులకు అందుబాటులోకి వస్తే సంతానం కోసం

పురుషసాంగత్యం కోరవలసిన పరిస్థితి స్త్రీలకు తప్పిపోతుంది. దాంతో వారి లైంగికత వికాసానికి వీలు ఏర్పడుతుంది. పురుషులు ఈనాడు ఆమెపై విధించిన ఆంక్షలు బదాబదలు అవుతాయి.

స్త్రీ శారీరక శాస్త్ర విజ్ఞానం

స్త్రీల లైంగికతకు సంబంధించిన అవయవాలను గురించిన జ్ఞానం పెరిగింది. స్త్రీకి లైంగిక తృప్తినిచ్చే శారీరక భాగాల ప్రాధాన్యత విషయంతో మార్పువచ్చింది. స్త్రీపురుష మర్మావయ సంయోగము మాత్రమే స్త్రీల లైంగిక వాంఛా ఫలసిద్ధికి మార్గమనే ఊహ ఎగిరిపోయింది. స్త్రీ తనంతట తానుగా లైంగిక తృప్తిని పొందటానికి అనువైన విషయ పరిజ్ఞానం ఆమెకు అందింది. దీంతో స్త్రీ లైంగికత సార్థకమవటానికి పురుషుని సాయం అవసరం లేకపోతున్నది. ఇది చాల విప్లవాత్మకమైన మార్పు స్త్రీకి ఇది 'వర' ప్రసాదం. పురుషాధిపత్య పరిస్థితినుండి ఆమెకు విముక్తి తప్పని సరిగా లభిస్తుంది. ఆమె తనకు నచ్చిన మరో స్త్రీతో కాపురం చేయటానికి అవకాశం ఆమెకు లభిస్తున్నది. దీంతో లైంగికతకు సంబంధించిన విలువలు గుణాత్మకంగా మారతాయి. జన్మ నిగ్రహసాధనాల వ్యాప్తివల్ల దాంపత్య జీవితం సంతాన ప్రాప్తికి దారి తీస్తుందనే భయం మటుమాయమయింది. సాంకేతిక విజ్ఞానపు పెరుగుదలవల్ల సంతాన ప్రాప్తికి దాంపత్య జీవితానికి గల సంబంధం పూర్తిగా తెగిపోయింది. శారీరక శాస్త్ర విజ్ఞాన ఫలితంగా స్త్రీకి పురుష సాంగత్యపు అవసరం తీరిపోయింది.

ఇటువంటి కాలంలో అసలు లైంగికతే అర్థం కోల్పోతుంది. స్త్రీపురుషులు లైంగికత కన్న సన్నిహితత్వానికి (INTIMACY) ప్రాముఖ్యత ఇస్తారు. అపుడు లైంగికతను గురించిన అపోహలు, స్త్రీల లైంగికతపై ఆంక్షలు, తత్ఫల సిద్ధికి అభ్యంతరాలు ఆటంకాలు సమసిపోతాయి. బహుశః అపుడు స్త్రీల లైంగికతను గురించి ఉపన్యాసాలు, వ్యాసాలు, చర్చలు, గోష్ఠులు, పరిశోధనలు అనవసరమవుతాయి.

మహిళా వికాసానికి

మల్లాది సుబ్బమ్మ సాహిత్యం

చరిత్ర	1. ఆం. ప్ర. మహిళోద్యమం (1860-1983) రు.	25-00
విమర్శనాత్మక	2. హైందవం : స్త్రీలు	25-00
గ్రంథాలు	3. ఇస్లాం : స్త్రీలు	15-00
	4. క్రైస్తవం : స్త్రీలు	12-00
వ్యాస సంపుటాలు	5. సమస్యలు . సంస్కరణలు	25-00
	6. మహిళా దశాబ్దం	7-50
	7. స్త్రీ విమోచన	7-50
	8. ఓ మహిళా! ముందుకు సాగిపో	7-00
	9. వనితాలోకం	12-00
	10. మనం ; మన సంస్కృతి	12-00
	11. బానిసా కాదు, దేవతా కాదు	10-00
	12. స్త్రీలపై అత్యాచారాలు	7-00
	13. స్త్రీల హక్కులు; సమస్యలు	6-00
	14. మత ధర్మశాసనాలు; మహిళలు	8-00
	15. బంగారు సంకెళ్ళు	10-00
	16. హేతువాదం ; స్త్రీలు	5-00
	17. ATROCITIES ON WOMEN	30-00
	18. SAGA OF WOMEN'S STRUGGLE	10-00
సంకలనాలు	19. వివాహం : నేడు, రేపు	20-00
	20. మహిళా వికాసం ; శ్రమ, ఉద్యోగం	15-00
	21. వివాహం సంతానం కోసమేనా?	10-00
	22. వరకట్న విశ్లేషణ	10-00
	23. అశ్లీలం : అసభ్యత	15-00
నవలలు	24. వంశాంకురం	20-00
	25. ప్రేమ+సెక్స్ = నీతి	17-00
	26. వెలిగిన జ్యోతి	12-00
	27. కాంతి కిరణాలు	12-00
	28. చీకటి వెలుగులు	10-00
	29. ఈ దేశం నాదేనా?	5-00
కథలు	30. మాతృత్వానికి మరోముడి	20-00
ప్రణాళిక	31. స్త్రీ విముక్తి	6-00
CRITIQUE	32. ISLAM&WOMEN	120-00
ESSAYS	33. WOMEN TRADITION & CULTURE	70-00
